

"פריזעט" או "שפיצל" וכיוצא בזה, הרי זה עצמו שינוי מהדורות הקודמים, שהרי בדורות הקודמים כולם הלכו רק עם מטפחת. ואם כן עצם ההליכה שלהם, היא היא השינוי האמיתי מדרכי אבות. אבל אפילו בלי כל זאת, הרי לא שייך כאן ענין זה של שינוי מדרכי אבות כלל, ואדרבה, לא זו בלבד שמותר לשנות, אלא יש לך לשנות, ועליך לשנות. וסיים: "נישט נאר דו מעגסט משנה זיין, נאר דו זאלסט משנה זיין"!

"מוען זאל מפרסם זיין אין מיין נאמען, אז עס איז בעסער, אז דער
מאן זאל אפשערין די בארד מיט די פאות, איידער די ווייב זאל גיין
מיט א שייטל!"

ב"ק מורן אדמו"ר רבי משה מרדכי מלעלוב וצוק"ל
"עדיף שחבעל יגזור את זקנו ופיאותיו, ובאופן שאין איסור על פי
שולחן ערוך, מאשר שהאשה תלך עם פאה!"

לעלוב

צאי לך בעקבי הצאן!

אשת הרה"ק ר' דוד מלעלוב זי"ע הלכה מכוסה רק עם מטפחת בלבד!, וכן אשת בנו הרה"ק ר' משה'לה מלעלוב זי"ע, ואשת הרה"ק ר' אלעזר מנחם מענדל מלעלוב זי"ע, ואשת הרה"ק ר' דוד צבי שלמה מלעלוב זי"ע, ואשת הרה"ק ר' שמעון נתן נטע מלעלוב זי"ע, כולם הלכו מכוסות רק עם מטפחת בלבד!

רצונינו שנשותינו ובנותינו יראו כמו נשי רבותינו הקדושים זי"ע, אשר מפיהם אנו חיים!, וכל אורח חיינו בנוי ומיוסד על מנהגיהם ודרכיהם בכל פרט ופרט!

כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"מ

רבי משה מרדכי בידרמן מלעלוב זצוקללה"ה

מוטב שהבעל יגזור זקנו ופיאותיו!

אדמו"ר מלעלוב זי"ע התבטא פעם ואמר בזה הלשון: אני מבקש שיפרסמו בשמי שמוטב שהבעל יגזור את פיאותיו ואת זקנו, מאשר

"דעת תורתינו הקדושה: כי הדבר אסור מדינא!"

**ב"ק מרן אדמו"ר רבי משה מרדכי מלעלוב וצוק"ל
"זו הפעם הראשונה שאני כל כך רוצה לחתום על כרוז!"**

שהאשה תלך עם פאה!!! [כמובן שהכוונה רק באופן שאין איסור על פי שולחן ערוך].

ובלשוננו הטהור: "מען זאל מפרסם זיין אין מיין נאמען, אז עס איז בעסער אז דער מאן זאל אפ שערין די בארד מיט די פאות, איידער די ווייב זאל גיין מיט א שייטל!".

מפי תלמידו הצדיק ר' זלמן ברייזל זצוק"ל

זו הפעם הראשונה שאני כל כך רוצה לחתום על כרוז!

כאשר היתה התעוררות בענין הפיאות ורצו להחתים את גדולי הדור זי"ע, שיצאו בכרוזים נגד הפירצה, הודיעו לכ"ק האדמו"ר מלעלוב זי"ע שרוצים להחתימו, וכמובן ששמח כמוצא שלל רב לשמע הבשורה הזו, ושאל האדמו"ר זי"ע כמה פעמים את מקורביו: "מפני מה אין מגיעים להחתים אותי?," הרי זו הפעם הראשונה שאני כל כך רוצה לחתום על כרוז, שהוא חיזוק הצניעות בדורנו". - וראו כיצד רצונו עז, ותשוקתו עצומה, ליטול חלק בתיקון פירצה זו. באומרו שכאשר יחתמו כל גדולי ישראל על כרוז זה, ויתעוררו רבים לתיקון הדבר, יהיה הדבר לתועלת וחיזוק, גם לאלה שעד עתה היה קשה להם להתחזק בזה לבדם.

ואכן לבסוף כשבאו לפניו, קרא את הכרוז - הנדפס להלן - וחתם עליו את שמו הקדוש בשמחה, ובשעת החתימה אמר את הדיבורים הנ"ל, שיפרסמו בשמו, שיותר טוב שהבעל יגזוז את הזקן והפאות, [כמובן שהכוונה, רק באופן שאין בזה איסור על פי שולחן ערוך], מאשר שהאשה תלך עם פאה!.

ונביא בזה קטע מלשון האגרת אשר עליה חתם כ"ק אדמו"ר מלעלוב זי"ע:

"היות כי בעוונותינו הרבים נפרץ באחרונה שנשים נשואות לובשות פיאה נכרית, הדומה ממש לשער, מינים ממינים שונים, לא

שערום אבותינו, עד שנראין כפרועות ראש חס ושלום, הרינו רואים חובה לעצמנו להודיע דעת תורתנו הקדושה, כי הדבר אסור מדינא.

שאף במקומות שנהגו היתר בפאה נכרית, לא עלתה על הדעת להתיר פיאות נכריות כאלו! ובכגון דא, אין שום היתר!"

"ולכן חייב כל הירא את דבר ה', וחס על כבוד קונו, וכבוד תורתו הקדושה המחולל, ואשר לבו כואב וחרד על קיומם של יסודות הקדושה של עם ישראל, להקפיד כנזכר לעיל!"

"ולעומת זאת הבטיחנו חכמינו ז"ל, כי האשה הכשרה אשר הצניעות היא עדייה ותפארתה, זוכה לבנים מהוגנים, אהובים למטה ונחמדים למעלה, כשתילי זיתים סביב לשולחנה".

משה מרדכי בידרמן

והנה כל זאת מדובר על הפאות שלפני יותר מעשרים וחמש שנים!, אשר כיום אין אף אחת שתעיז ללבוש פאה כפי שהיו נראות הפאות בשנים ההם, ועל הפאות ההם כתב כ"ק אדמו"ר מלעלוב זי"ע, שכל פאה "הדומה ממש לשיער", "בכגון דא אין שום היתר!" ו"דעת תורתנו הקדושה כי הדבר אסור מדינא"!

על אחת כמה וכמה בימינו, שכל הפאניות אומרות במפורש שלא נמצא כיום שום פאה שאינה דומה ממש לשיער!, ובסקר שנערך בשנת תשנ"ז, כשנשאלו פאניות האם אפשר להשיג כיום פאה שאינה נראית כשער ממש, צחקו ולעגו כולם על השאלה הזו, באומרם, כיום אין להשיג שום פאה סינטטית שאינה נראית ממש כשיער!. ואם כן מובן ופשוט שזאת התורה לא תהא מוחלפת, ואם "דעת תורתנו הקדושה כי הדבר אסור מדינא", ו"בכגון דא אין שום היתר"!, אזי ברור שאין לנו אלא לקיים את דברי התורה כהלכתה, לקיים מצות כיסוי הראש בצניעות כדת וכדין, עם מטפחת צנועה ללא שום תוספת של פאה נכרית כלל וכלל.

ערלוי

כ"ק מרן אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א

כ"ק מרן אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א, כותב באגרת תשובה מיום שלישי י"ב טבת תש"ס, המובאת בספר "באר מרים" סימן ג'.
[הבאנו את לשונו בדברים הנוגעים למעשה לעשיית רצון הש"י בקיום מצוה זו]. וזה לשונו:

דעת קדושת זקני מרן החתם סופר זצ"ל לאיסור

"כתב קדושת זקני מרן החתם סופר זצ"ל [בשולחן ערוך סימן ע"ה] "המעייין בספר באר שבע בפנים, יראה כי סוף דבריו [שאוסר] נכונים וכו', אבל פאה נכרית לא עדיף מקלתה דאסור".

ובצוואתו כתב וזה לשונו: בנותי וכלותי תזהרו מרעת נשים רעות, שמוציאים אפילו שער אחד חוץ, ואפילו בפאה נכרית אני אוסר עליכם באיסור גמור וכו'.

לעניות דעתי פשוט שדעת קדושת זקני מרן החתם סופר זצ"ל בהגהות שולחן ערוך הנזכר לעיל נוטה לאיסור. ומוכח זאת ממה שציין לשאילת יעב"ץ בשלשה מקומות שאסר.

כ"ק מרן אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א
"כתב קדושת וקני מרן החתם סופר זצ"ל: פאה נכרית לא עדין
מקלתה דאסור!"
"ובצוואתו כתב וזה לשונו: בנותי וכלותי תזהרו מרעת נשים רעות,
שמוציאים אפילו שיער אחד היין, ואפילו בפאה נכרית אני אוסר
עליכם באיסור גמור!"

כ"ק מרן אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א

כותב באגרת קודש:

"היות כי הספר (לחמי תודה) אינו בנמצא, אעתיק כאן לשונו:
ראוי להוכיח ולהודיע גודל המכשלת, אשר זה כמה שנים שיצא
הכרוז בבית הכנסת מפי כבוד אדוני אבי מורי ורבי הנאון (בעל
ה"פלאה" וספר "המקנה" וצלה"ה), בצירוף שתי בתי דינים,
בחרם על לבישת נשים בפאה נכרית!"

רבו של מרן החתם סופר זצ"ל עשה חרם על הנשים שהולכות עם פאה

ורבו [של מרן החתם סופר זצ"ל] אסר ביחד עם בית דינו באיסור
גמור וחרם לבישת הפאה נכרית, לבני קהילתו. [כקהילת פרנקפורט].
ומוזכר זאת בספר לחמי תודה [לבנו וממלא מקומו הג"ר צבי הירש
הורביץ זצ"ל].

והיות כי הספר לא נמצא, אעתיק כאן לשונו [דרוש לז' אדר
תקס"ו, דף ד' עמוד א'] : "וגם עוד ראוי להוכיח ולהודיע גודל
המכשלה, אשר זה כמה שנים שיצא הכרוז בבית הכנסת מפי כבוד
אדוני אבי מורי ורבי הגאון [בעל ה"הפלאה" וספר "המקנה"]
זצלה"ה, בצירוף שני בתי דינים, בחרם על לבישת נשים בפאה
נכרית".

ושם דרוש ליום א' דסליחות תקפ"ז [דף י"ט עמוד ב'] : "והנה
כבר הוכחתי כמה פעמים על המנהג הרע, שנשתרבב בעוונותינו
הרבים אצל מקצת הנשים שנושאים פאה נכרית. אמנם באריכות הזמן
בעוונותינו הרבים עבירה גוררת עבירה וכו'" עכ"ל.

מי שילך "בדרך דורות ראשונים יזכה לבנים מהוגנים ויתברכו בכל הענינים!"

עוד כתב כ"ק אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א בתשובתו בזה
הלשון: "ועוד עיין במכתבו של הגה"ק מו"ה יוסף צבי דושינסקי
זצ"ל בספר "זכרון למשה" עמוד מ"ו, וזה לשונו: ושמעתי למורי
הגאון מו"ה יצחק זעקיל זצ"ל, שבדרשה אחת כשהתחיל להתפרץ
לבישת פאה נכרית וכו', אמר [מרן ה"ח"ת סופר" זצוק"ל] מי
שישמע לדבריו לילך בצניעות, בדרך דורות ראשונים, יזכה לבנים
מהוגנים, ויתברכו בכל הענינים. והרים קולו בכח, מכלל הן אתה

כ"ק מרן אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א
מביא באגרתו, את מה שדרש מרן החתם סופר וצוק"ל,
"כשהתחיל להתפרץ לבישת פאה נכרית":

"מי שישמע לדבריו לילך בצניעות, בדרך דורות הראשונים,
יזכה לבנים מהוגנים, ויתברכו בכל העינים!
והרים קולו בכת, מכלל חן אתה שומע לאז!
וכל העם אחוזם חיל ורעדה בשמעם דברים אלו יוצאים מפיו,
בליל כל נדרי, בקדושה ובטהרה!"

כ"ק מרן אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א

מעיד על עצמו:

"נשאלתי מתלמידים שמציעים להם שידוך שאין המדוברת רוצה ללבוש כלל

פאה נכרית אלא מטפחת.

והשבתי: שיהיו מאושרים ושמחים בשידוך הזה, וכמותן ירכו בישראל!"

שומע לאו. וכל העם אחזום חיל ורעדה בשמעם דברים אלו יוצאים מפיו בליל כל נדרי בקדושה ובטהרה עכ"ל.

"שיהיו מאושרים ושמחים! וכמותן ירבו בישראל!"

ולבסוף כותב כ"ק אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א, ומעיד על עצמו בזה הלשון: "נשאלתי מתלמידים שמציעים להם שידוך שאין המדוברת רוצה ללבוש כלל פאה נכרית אלא מטפחת. והשבתי: שיהיו מאושרים ושמחים בשידוך כזה, וכמותן ירבו בישראל.

ועתה כשאנו מצפים לישועת ה' וביאת הגואל צדק, ביותר יש להזהיר על כל הנזכר לעיל. ולמזהיר ולנזהר שלומים ירבה כמי נהר".

קטעים מתוך ספרו הנפלא "הצניעות והישועה"

חיזוק הצניעות אינו מתקיים כלל בלבישת הפאה!

כיסוי הראש הנועד לחיזוק הצניעות וההכנעה, והבושה והיראת שמים, אינו מתקיים כלל בלבישת הפאה נכרית!.

ובפרט הנעשים עכשיו, שהפאה נכרית היא לשם יופי ופריצות, לגרות היצר הרע, שיסתכלו בהם, ויחטאו בהרהורים רעים ר"ל, דלהראות היופי, הוא איסור חמור, ונענשו על זה הרבה רחמנא לצלן, והמנהג הזה, שמסתפקים בפאה נכרית לבד, הוא מנהג משובש מהמתחדשים, בכמה דורות שלפנינו שחידשו והנהיגו כך, להסתפק בפאה נכרית, וד' ינחנו בדרך האמת אמן ואמן.

העצי ארזים: המורים היתר, עתידין ליתן את הדין!

שוב ראיתי בעצי ארזים (סכ"א ס"ק ב') וסיים והמורים היתר, חדשים מקרוב, עתידים ליתן את הדין, עכ"ל.

ואע"פ שכתב רמ"א (א"ח סע"ה ס"ב) דמותר לקרות ק"ש נגד פאה נכרית, כבר כתב בזה בשו"ת חסד לאברהם (מהד"ת ס"ס פ"ז) וז"ל נראה ברור דלא הקיל, רק לענין ק"ש כו', עכ"ל. וממילא אין ראי' מרמ"א הנ"ל בק"ש, להתיר גילוי פאה נכרית.

וזה לשון הפרי מגדים (סי' ש"ג מ"ז ס"ק ט') אם רואה שער האסור בקריאת שמע, אם נאמר דחוזר וקורא באפשר, א"כ הוה ליה בפאה נכרית ספק תורה כו' עכ"ל, הרי דפמ"ג מחמיר בפאה נכרית גם לקריאת שמע דהוי ספק תורה, וכל שכן לענין איסור פריצות דחמיר מפי כנ"ל.

הוכחה מהרמב"ם שבנות ישראל לא הלכו עם פאה!

ויש להוכיח, דאין פאה נכרית, לבוש הראוי לבנות ישראל, שהרי ברמב"ם (ה' אישות פי"ג, ובטור אה"ע סע"ג) כתב הבגדים שהבעל חייב ליתן לאשתו, ולא הזכירו פאה נכרית וכו', וגם בתכשיטין כתבו הרמב"ם והטור שם, שנותן לה בגדי צבעונין להקיף על ראשה ופרחתה, ולא כתוב פאה נכרית על ראשה ופרחתה, שלא יתייפו בפאה נכרית, שלא היה זה יופי אצל בנות ישראל הכשרות, כי אשה יראת ד' היא תתהלל, ורק זהו היופי אצלן.

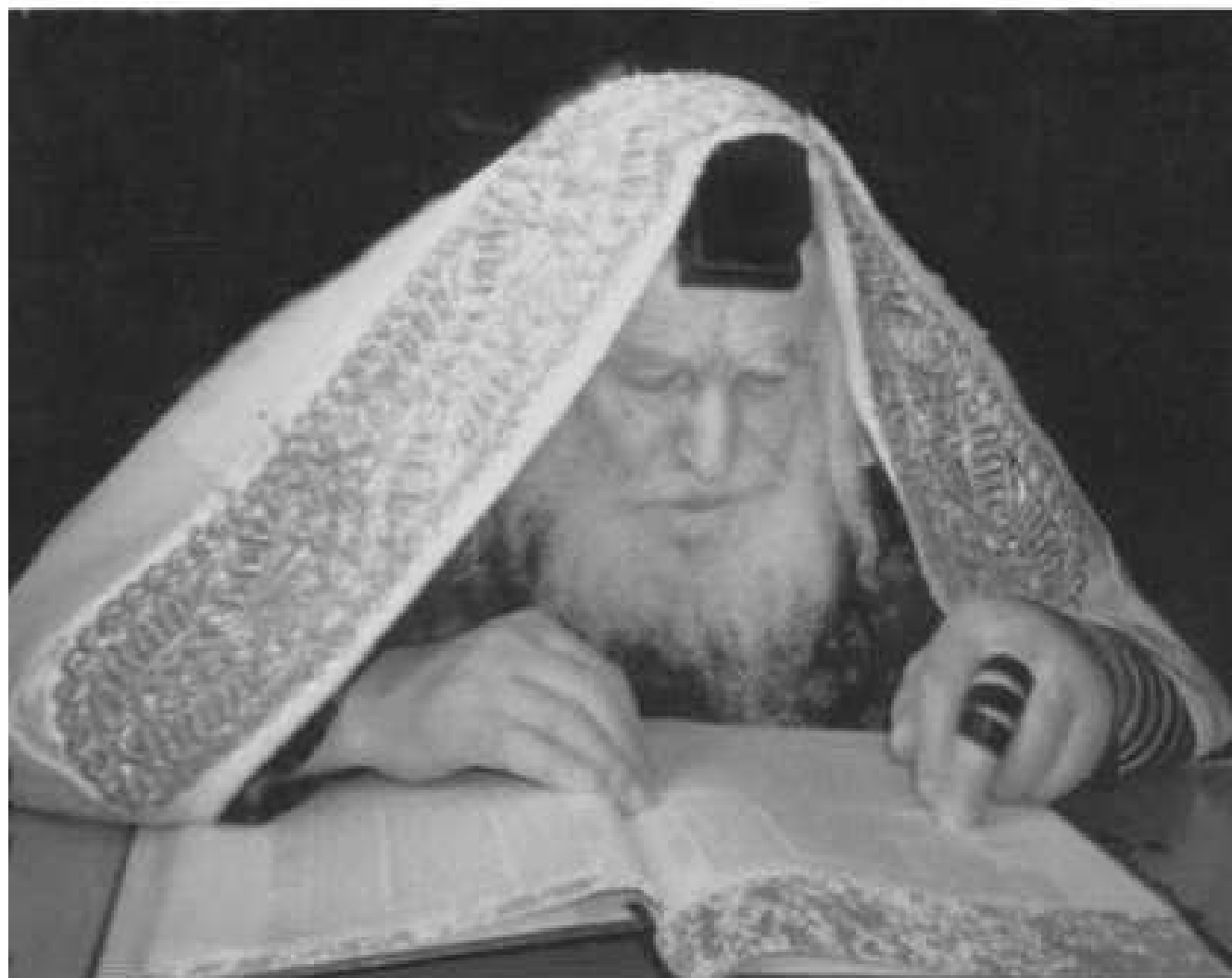
ורמוז בפסוק (שה"ש ו, ד) יפה את רעיתי כתרצה, פרש"י והקב"ה מקלסה על זה יפה את רעיתי, כשאת רצויה לי עכ"ל, דרך זהו היופי שלך, כשאת רצויה לי, דהיינו כשאת נוהגת בצניעות כרצוני.

הצניעות והישועה פרק ה' אות ט"ז-י"ט

אין לאשה להתקשט כלל, רק לפני בעלה

והרי כללא הוא, שאין לאשה להתקשט כלל, רק לפני בעלה, דתכלית הקישוט הוא למצוא חן, ולהיות אהובה בעיני הרואה אותה, וזה שייך רק לבעלה לבדו, ומפורש ברש"י (דברים כ"א י"ג) שהנכרים בנותיהם מתקשטות במלחמה, בשביל להזנות אחרים עמהם עכ"ל, הרי כמבואר, דהתקשטות בפני אחרים, גורם לזנות רחמנא לצלן.

"המנהג הזה, של הליכה עם פאה הוא מנהג משובש מהמיתחדשים, בכמה
דורות שלפנינו שחידשו והנהיגו כך!"
"זה ינהנו בדרך האמת!"

ב"ק מרן אדמו"ר מזוטשקא וצוק"ל
מביא מה"חסד לאברהם" שכתב: "דעיקר האיסור משום פריצות, שהיא
מתנאות לבני אדם, מה לי שער עצמן מה לי פאה נברית, תורה אחת להם,
ואסור מן התורה!"

וכתב בשו"ת דברי חיים (ח"א יו"ד סי' ל') אם אין כונתו, רק לילך דרך שחץ, או כדי להתנאות בפני הבריות, בזה בעצמו, מתרמה להעכו"ם, שגם המה עושים, לשם פריצות ושחץ, ובודאי אסור כו', אפילו אם מכוין הישראל לתועלת כו' שההולכים במלבושי זולתינו, בדבר שיש בו צניעות ופריצות, עובר על לאו ולוקה מן התורה, ואפילו אינו מתכוין לדמות לעכו"ם, ואפילו ניכרת ביתר מלבושיה שהיא יהודית, ורק מלבוש אחד של עכו"ם, שמורה על מניעת הצניעות, עוברת על לאו כו' שבמלבוש אחד נמי עובר מן התורה כו' והעובר לוקה מן התורה, ולכן מדין תורה הקדושה אסור לילך אפילו בדבר אחד (של) פריצות, כדרך העמים עכ"ל, הרי ביאר לנו הדברי חיים ז"ל דכל להתנאות, הוא מדרכי העכו"ם, ועובר על לאו ולוקה מן התורה.!

ובשו"ת חסד לאברהם (מהד"ת אה"ע ספ"ז) למד זה, ממה שכתב רש"י ז"ל (כתובות עב. ד"ה אזהרה), מדעבדינן לה הכי, לנוולה מידה כנגד מידה, כמו שעשתה להתנאות על בועלה, מכלל דאסור (עכ"ל רש"י ז"ל) וכיון דעיקר האיסור משום פריצות, שהיא מתנאית לבני אדם, מה לי שער עצמן מה לי פאה נכרית, תורה אחת להם, ואסור מן התורה עכ"ל.

**זה ודאי אסור ממש, מצד איסור הפריצות,
והדבר ברור לכל בעל שכל ישר.!**

ובשבת [סב:] חשבו דברים שעשו בנות ירושלים להתנאות, ונענשו, והביאו קרא כי תחת יופי, פרש"י כי כל אלה יבא לך תחת יפיך! הרי דאסור.

ועכ"פ זה ודאי אסור ממש, מצד איסור הפריצות, להתקשט ביחוד כשיוצאת לחוץ, זה דבר ברור, לכל בעל שכל ישר, שיש בו ניצוץ מיראת אלקים.

"יזכרו הנשים הכשרות במאד מאד, ויתאמצו לקדש את שמו
יתברך הגדול והקדוש, ובזה יזכו את הרבים!
ותהי משכורתם שלימה מאת הכורא ב"ה!"

כ"ק מרן אדמו"ר מזוטשקא שליט"א
הפאה נכרית היא לשם יופי ופריצות, לגרות היצר הרע שיסתכלו
בהם, וידעו בהרחורים רעים רחמנא לצלק!
(בתמונה נראים מרן הגר"ש אלישיב שליט"א,
וחתני הגאון רבי יצחק וילברשטיין שליט"א)

חילול ה' עונשו חמור

יותר מחייבי בריתות ומיתות בית דין!

וכפי שידוע שבעוה"ר מלאה הארץ זימה רחמנא לצלן, חיוב להתבונן, שזה נמשך ע"י שהנשים הכשרות מזלזלות בפרטים כאלה, על דרך שאמרו (ב"ר כ"ו ה') כל פרצה שאינה מן הגדולים אינה פרצה, וזה אחריות גדול בזה שההמון לומדים להקל, אפילו כשלא הקילו החשובים כלום, רק אנשים טועים וחושבים שהקילו, וק"ו כשרואים ממש שמקילים, אז הם פורצים ומקילים יותר ויותר, והוא עון של חילול השם ר"ל, שהוא איסור היותר חמור, שעונשו חמור יותר מחייבי בריתות ומיתות בית דין רחמנא לצלן.

ולכן יזהרו נשים הכשרות במאוד מאוד, מלהקל בכל הענינים האלה, ויתאמצו לקדש את שמו יתברך הגדול והקדוש, ובזה יזכו את הרבים, ותהי משכורתם שלימה מאת הבורא ב"ה, ויתברכו ממעון הברכות, ככל צרכיהם ומשאלותיהם אמן ואמן.

(פרק י"ב - אות כ"א - כ"ד)

כל המטרה של הפאה היא להראות יפה ברחוב!

קטע מדברי חיזוק שאמר כ"ק אדמו"ר מזוטשקא זצוק"ל, לאחד שביקש לשמוע דברי חיזוק ועידוד בקיום מצות כיסוי הראש כרצון הש"י במטפחת. וענה לו אדמו"ר זצוק"ל בזה הלשון, [יום ד' כ' אדר ב' תשנ"ה]:

"כבר כל העולם צועק על זה, קיבלתי קונטרסים שמלקטים כל כך הרבה איסורים בלא שיעור, מה צריך יותר מזה, האמת היא שכל המטרה של הפאות זה להראות לרחוב יותר יפה, לא עלינו, זהו כל התכלית!. כולם כבר יודעים שכל המטרה היא רק להראות יפה

"זה נמשך על ידי שהנשים הכשרות מזוללות, על דרך שאמרו חז"ל
כל פרצה שאינה מן הגדולים אינה פרצה, וזה אחריות גדול בזה
שההמון לומדים להקל!"

כ"ק מרן אדמו"ר מזומשקא וצוק"ל

"בשרואים ההמון שהחשובים מקילים, אז הם פורצים ומקילים יותר
ויותר, והוא עון של חילול השם ר"ל,
דהוא איסור דאורייתא היותר חמור,
שעונשו חמור יותר מדאיכי כריתות ומיתות בית דין רחמנא ליצילן!"

"כל המטרח של הפאה היא כדי להוראות יפה ברחוב!
איך הולכים ועושים דבר כזה, כדי למצוא הן ברחוב?"!

ב"ק מרן אדמו"ר מזוטשקא וצוק"ל
"כיסוי הראש הנועד לחיוק הצניעות, וההכנעת, והבושה,
והיראת שמים,
אינו מתקיים כלל בלבישת הפאה!"

לרחוב, שהרי כשהם יוצאות לרחוב אז הם מתלבשות יפה, ובבית לא משנה להם איך נראים.

והאמת היא כך, שעל פי שולחן ערוך כשהבעל לא בבית אזי לא נותנים לה כסף להתקשט עם תכשיטין. "לא ניתנו תכשיטין אלא לביתה". מלבד לבעלה אין צורך בקישוטין.

אם כן מה צריך יותר לדבר, הרי זה הכל כדי למצוא חן לאחרים, זה מאה אחוז ככה, כל הרהור זהו איסור, אז איך הולכים ועושים דבר כדי למצוא חן ברחוב, זה הרי כל הדבר".

עיר וקדיש מן שמיא נחית

זיא תשבת מפי זרעו

ספר פאה נכרית

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

ספר מדריך לצניעות בישראל

בו יבואר חומר איסור
הפאה נכרית

חלק א'

משבעים פוסקים מדורות הקודמים, ואין רב בדור הזה שיכול לחלוק על הגאונים והצדיקים מדורות העבר, כי אם יקחו את כל הרבנים מכל הדור בכף מאזנים ונשים את הדברי חיים זי"ע בכף מאזניים השני יכריע את כולם, דהיינו שהרבנים המתירים את הפאה נכרית הם ראשי הערב רב שמתירים עריות בפרהסיא, והם וכל השומעים בקולם יירשו גהינם.

נדפס לפני 50 שנה - איזה פאה היה אז??? היום אין מה להשוות!

יצא לאור

על ידי כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

נדפס בלשון הקודש 5000 ספרים בשנת תשכ"ה, ונדפס בשנית בלשון הקודש ובאידיש בשנה הני"ל עוד 5000 ספרים, ואח"כ נדפס בעיתון די תורה וועלט 5000 טופסים, ואח"כ נדפס בשנת תשמ"ז בספר מדריך לצניעות 2000 טופסים, ובשנת תש"ס 250,000 בדיסק, ועכשיו בשנת תשע"ה יוצא לאור מחדש במהדורה מיוחדת עם הרבה הוספות

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

הַרְשָׁבִי קוֹבֵעַ:

בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגְלוּת בְּרַחֲמִים

מְחַפְּשִׁים מְפִיצִים לְמִלְיוֹנֵי דְּפִי הַזֹּהַר בְּכָל הָעוֹלָם

מְחַפְּשִׁים תּוֹרָמִים לְהַדְפִּים מִלְיוֹנֵי דְּפִי הַזֹּהַר

לְחַלֵּקם ל־15 מִלְיוֹן יְהוּדִים בְּחִנָּם.

הָאֵם יֵשׁ מְחַשֵּׁב שִׁיזְכֹּךְ לְחַשְׁבֹּן אֶת הַזְכוּת הַגְּדוֹלָה

שִׁיזְכֹּרִים לַזְכוּת בְּכֶסֶף קָטָן?

לְקַבֵּל כָּל סִפְרֵי זֹהַר בְּחִנָּם, תִּקְוֹן מ"ג, מ"ח, פֶּתַח אֱלִיהוּ וְעוֹד,
בְּחִנָּם!

לִיחִידִים וּלְבֵתֵי מְדַרְשִׁים וְכוּלָּלִים, הַתְּקַשְׁרוּ 052-765-1911

הקדמה

פרק א'

א.

היות שבא לידינו מסר חשוב מאוד מעשרות פוסקים שמתבטאים בצורה חריפה ביותר כנגד לבישת פאה נכרית, ולצערנו הגדר בנושא חשוב זה נרפה מאוד, ואפילו בבתים ובמשפחות שאימותיהם ואימותיהן מדורי דורות לא היה להם קצה של השגה ללבוש פאה נכרית, רק הלכו ללא כלום רק עם שערות קש (שפיצל) כדי שלא ללבוש פאה נכרית, נכדיהם נרפו מזה לגמרי ולא ממשיכים במסורת זו.

ופלא גדול זה קורה לעינינו שאפילו בבתים חרדיים ומדקדקים ביותר, שבעליהם הם חסידים ואנשי מעשה, ומהדרים במצוות, ולבושים בצורה חסידית עם כל פרטי הלבוש החסידי הנהוג, אף על פי כן לדאבוננו הם מסכימים שנשותיהם תלבושנה מה שלבה חפץ ואיך שהיא רוצה לפי ראות עיניה, וזה לא עלינו מכת מדינה וגם מחוקות הגויים שאף אחד אינו מתערב בעסקיו של השני, הבעל לא מתערב בעניינה ובמלבושיה והיא לא מתערבת בענייניו, אבל באמת "לא כאלה חלק יעקב" כי התורה הקדושה - שאבותינו ורבותינו מסרו את גופם לשחיטה ולשריפה בכדי שלא לסגת חס ושלום אפילו זיו כל שהו מהדרך הקדושה, - מלמדת אותנו שהבעל נושא במלא האחריות כלפי ההתנהגות בבית, וכל בעל שפיתו אינו מתנהל על פי דרך התורה, הוא נענש ביחד עם הבני בית למרות שהוא עצמו מתנהג כדת וכהלכה, דכל מי שיש בידו למחות באנשי ביתו וכו' נתפס עליהם [מסכת שבת פרק - במה בהמה בסופו].

ומצד שני כל מי ששומר על אנשי ביתו על עניני הצניעות, מקבל את השכר המלא הגדול והמיוחד שמוכן ומזומן אצל הקב"ה על מעשיו הטובים ביחד עם בני ביתו, ועוד יותר מבוארים בדברי חכמינו ז"ל שהבעל אינו יוצא ידי חובתו בזה שסותם כל פירצה אשר נראה לעין, אלא חובה מוטלת עליו לעקוב היטב ולבדוק אחרי האשה והילדים לדעת האם הם נקיים ושלמים מכל עוון, ומי שאינו עושה כן נקרא חוטא (אדם חוטא) [סנהדרין ע"ו, רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כ"א, אבן העזר סימן א'] והאשה גם חובתה באותה משימה, לגדל דורות ישרים, דורות יהודיים, וגם לשמור את הבעל מעוון.

ב.

ולכן כואב הלב מאוד לראות הרבה אברכים אציליים וחשובים שיחיו, שכל מטרתם והשגתם הוא שאיפה לחיי נצח, לחיי עולם הבא, שמבטלים את המשימה החשובה ויקרה הלזו, ומעט מן המעט נותנים דעתם ומחשבתם להסתכל ולעיין על התנהגות בני ביתם, בו בזמן שזה צריך להיות בראש מעינם, שהיא הנקודה החשובה והעיקרית ביותר בבית, וְאֵל יַעֲלֶה עַל דַּעְתוֹ שְׂאֵי אִפְשָׁר להשפיע והדברים איננו בידו וברשותו, כי בדברי תוכחה עֲדִינִים יְכוּלִים עִם הַזְמָן לַפְעוֹל אֶת הַכֹּל, ולא עליך המלאכה לגמור, וחייבים לעשות ולפעול כל מה דאפשר למען זה, וּבְלִי פְעֻלֹת וְהַשְׁתַּדְלוֹת רְצוּפָה בְּתַמִּידוֹת בַּעֲנִין זֶה אִי אִפְשָׁר לַהֲצִלִיחַ.

ומה גם שאחד מהסיבות העקריות שֶׁהַבְּעַל אֵינּוּ מְאִיץ בַּאֲשׁוֹתוֹ לַהֲחִלִּיף אֶת כְּסוּי רֹאשׁוֹ שֶׁלֹּא תִּלְבִּישׁ פָּאָה נִכְרִית, הוּא אִי יָדִיעַת גּוֹדֵל חוֹמַרֵּת הַדָּבָר, לַפִּיכָךְ שֶׁמִּנּוּ עָקָר מִטְרַתֵּינוּ כַּעַת בַּפֶּרֶק הַבֵּא לַהֲסַבִּיר וּלְהַבְהִיר בְּאֵר הַיֵּטֵב אֶת כָּל נוֹשֵׂא לְבִישַׁת פָּאָה נִכְרִית וְכָל הַמִּסְתַּעֵף מִזֶּה.

אמנם בראש וראשונה חייבים לדעת שהעניין הנשגב להצליח לפעול בביתו זה אשתו שלא ללבוש פאה נכרית אינו דבר קל כלל, אבל אסור בשום פנים ואופן להתייאש מלפעול בזה, ויש לדעת שלא כל המצבים דומים זה לזה, לפעמים אפשר עם הרבה סיעתא דשמיא להפוך את הבית מן הקצה אל הקצה, ובמקום שהיו לובשים בו פאה נכרית שלימה לא ילבשו פאה נכרית כלל, ולפעמים צריך ללכת לאט לאט ובהדרגה, קודם לדרוש מבני הבית לכסות את הפאה ואחר כך לְקַצֵּר וּלְהַקְטִין יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַד שֶׁלֹּא נִשְׁאָר כְּלוּם.

עוד חשוב לדעת שיש מקרים שאברך נופל בגלל לבו הרך שלא במקום, מפני שקשה להו לראות כמה אשתו צריכה להתאמץ בשביל למלא את דרישתו, אבל האמת ניתן להיאמר שראוי ונכון לעת כזאת להתנהג קצת במידת אכזריות מאשר רחמנות מזויפת, שבשביל רחמנות הלזו יכולים חס ושלום לסבול צרות יגון ואנחה גם בעלמא הדין עד מאה ועשרים שנה ללא שְׁעוֹר וְקָץ.

ג.

וכדאי שכל אחד יתאר לעצמו את האמת הברורה מה שמבואר בספרים קדושים איך שעומדים מולו מלאכי חבלה ללא מספר שרוצים לְטַרֵף אוֹתוֹ וְאֵת כָּל בְּנֵי בֵּיתוֹ חַיִּים - וְלֹא מוֹכְנִים לַעֲזוֹבָם עַד שֶׁהָאִשָּׁה לֹא מוֹרִידָה אֶת הַפָּאָה נִכְרִית, וּמִי יַעֲמֹד בְּזִמָּן כֹּזֵה בִּידֵיָם שְׁלֹכּוֹת וַיַּחֲשׁוּב 'רַחֲמָנוּת', הֲאֵם בְּגִלָּל שְׂאִין רוֹאִים זֹאת בְּעֵינֵי הַבְּשָׂר זֶה מְשֻׁנָּה מְצִיאֹת חַיִּים הֲלֹאֲזֵאת?

ועוד בואו נחשוב חשבוננו של עולם! הלא כל הרחמנות הזו מְזַיֶּפֶת היא ומַעֲשֵׂה יָצָר הוא, וְאִיָּה אֵיפֶה נִמְצָאִים חֶלֶק גָּדוֹל מאותם אברכים בשעה שהאשה מוֹתֶשֶׁת מַעְבֻּדַת הַבֵּית, ואז לא עולה בדעתם כלל וכלל לעזור בענייני הבית, לָמָּה אֵז רַחֲמֵנוֹתָם אֵינָה מִתְעוֹרֶרֶת?

ואם באמת מדובר במידת 'רחמנות' שכלל ישראל נתברכו במידה זו, למה לא רואים הרחמנות על בני הבית בעת שהאוכל לא מוכן בזמן או אינו טעים מספיק, וְאֵז מִתְלוֹנְנִים וּמַצְעִרִים אֶת הָאִשָּׁה וְאֵינָם מִתְחַשְּׁבִים בְּכָל־בֹּזֶה שֶׁעֲבָדָה קֶשֶׁה כל היום בעבודות הבית הרבים הָרוֹבְצִים עַל שִׁכְמָהּ.

ומכל זה רואים שכל מדת הרחמנות מִתְבַּטָּא אך ורק כשזה מגיע לְעִנְיַי שמים כדוגמת צניעות ויהדות, ואם כן זה ברור כי הכל עצת היצר הרע לבד.

אבל מובן מאליו שבעת שבאים לדרוש מבני הבית איזה דרישה בענייני יהדות, בהכרח שזה יהיה אמיתי לחלוטין ודבריו יהיו דברים היוצאים מהלב ומעשיו לא יהיו סותרים את דבריו, זאת אומרת שאם הבעל אינו מתנהג כראוי עם יראת שמים ומידות טובות, אז קשה ביותר לפעול אצל בני ביתו אפילו כשמדובר בדבר קטן, כי חוץ ממה שחז"ל אומרים 'כל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים' שרק מי שיש לו יראת שמים דבריו נשמעים ומתקבלים, גם אין לה שום סיבה לשמוע בקולו, ראשית משום שהיא לא מרגישה שיהיה לו הרבה תענוג מזה, כי היא רואה שאינו רציני בדבריו כלל וכלל.

שנית, היא חושבת שכל חומרותיו היא רק על חשבונה ולזה איננה מוכנה בשום אופן, אמנם כשהיא רואה שההתנהגות שלו הוא ביראת שמים כדת וכנוכח אז היא מוכנה להתחשב אִתּוֹ וּבְמִשְׁךְ הַזְמָן היא נִכְנָעַת לוֹ, כמו שאמרו חז"ל 'זָכָה עֶזֶר לֹא זָכָה כְּנַגְדּוֹ' אם יהודי עושה מצוות ומעשים טובים אז אשתו עוזרת לו, ואם לא אז ההיפך היא רק מפריעה לו.

ד.

ויש לדעת שבאופן מיוחד בולטים בפריצות נוראית הפאות הנכריות הארוכות, ועל זה בוודאי לא חשבו אבותינו מעולם, והפוסקים המועטים שרצו להתיר הפאה נכרית בוודאי ובוודאי לא נתכוונו לזה, ויותר מזה נותן לנו הרהור רציני מאוד, שאם היו יודעים שבדורות האחרונים יעשו פאות שיהיה נראה בדיוק כמו שערות הראש, שאפילו לבתולה שהולכת לכתחילה עם שערות מגולות כשהיא הולכת בצורה כזו עם שערותיה זוהי פריצות איומה עד אין לשער, וזה נראה להבדיל כמו הגוי הַשֹּׁפֵל, כל שכן שאשה נשואה הַחִיָּבֶת בכיסוי

הראש כדת משה וישראל לא עלה על דעתם מעולם שתהיה לה עזות פנים כזאת ללבוש כזאת פאה חצופה ופרוצה או לנו שכך עלתה בימינו! לכן משום זה לבד בלי הטעמים האחרים זה גם כן כדאי, וזה נדרש שאפילו אלו שהולכים עם סתם פאות פשוטות ורוצים להסתמך על היתרים כפויים [למרות שאמותינו לא נהגו כך ורבותינו פסקו אחרת], למרות זאת כיון שכבר רואים בעינינו שזה גורם לצערינו ללבוש כל מיני פאות פרוצות ביותר, בשביל זה לבד ברור שכדאי להוריד את הפאה, כי מבלעדי זה, הבנות והנפלות במשפחה, שבדרך כלל נוהגים בענייני הלבוש כמו הוריהם, יזכרו תמיד לדורות עולם שהוריהם הלכו עם פאות נכריות, ועל זה יסמכו להמשיך במנהג זה, בלי להזכר ולהתבונן שבעצם אימותיהם לא לבשו פאות פרוצות כאלו.

ה.

עכשיו נחזור להתייחס במיוחד לדעת העולם ושיחותיהם שנשמעים מזמן לזמן מהכא ומהתם, חלקם אומרים שהעיקר שהתנהגות והמידות יהיו קודם כדת וכהלכה ובאצילות הראויה לבת ישראל, ואם עדיין לא הגיעו למדה זו אפילו שהם מקפידים שלא ללכת עם פאה נכרית אין בזה כלום, ובאמת הרבה תירוצים ישנם בזה ואלו הן:

א. חז"ל אומרים 'לא עבירה מכבה מצוה' ופירושו הוא שהדברים הרעים שהאדם עושה אינו מבטל את המצוות שעשה, ולכן אין שום קשר והבנה לדברים שנאמרו לעיל כי בכל מקרה על לבישת בגד צנוע ישולם השכר משלם בלי להתחשב בחשבונות צדדיים אחרים, וכמו שמבואר בספרים הקדושים באופן ברור שלאחר מאה ועשרים שנה כשנגמר קבלת העונשים רחמנא ליצלן על כל העבירות שעשה האדם בימי חייו אז מקבל האדם שכר על המצוות שעשה, ואם כן היוצא לנו מזה אם עושים תשובה על העבר ומתקנים את כל החסרונות, עדיין יפסידו את השנים שהלכו בלבושים לא צנועים כי תשובה פשוטה בכוחו למחוק את העבירות, אבל אין בכוחו להוסיף מצוות (רק בתשובה מאהבה מצינו ענין זה אבל רק מעשים זוכים לה).

ב. האם עלה בידע אשה יהודית לזלזל בהפרשת חלה או בהדלקת נרות או בלברך ברכת הנהנין על מה שהיא אוכלת כל זמן שאינה נוהגת במידות טובות ועדינות, אלא משום שזה דבר המובן מאיליו שאי אפשר לומר שכיון שמשום איזה טעמים וסיבות רבת העזובה במצוות שונים בשביל זה לא יקיימו יותר שום מצוה ויתנהגו כגוי גמור? בוודאי שלא! אם כן הוא הדבר, והוא הענין בענייני צניעות שזה מצוה מן התורה כמו כל המצוות, (עיין ביאור הלכה סימן ב' בשם

סמ"ק) וְנִתְּנָה לְכָל בִּשְׁוֹה, הֵן לְגִבְרִים הֵן לְנָשִׁים הֵן לְצַעֲרִים הֵן לְמִבּוֹגְרִים, וְלִמָּה רק מצות הצניעות צריכה לסבול יותר משאר מצות?

האם בגלל שחוץ מעצם המצווה מן התורה שיש בו המצווה הזו הוא מעמודי התווך של כל בית יהודי? או בגלל שהשכינה אינה שורה בבית שאין בו צניעות מליאה? או בגלל שחוסר צניעות מביאה לצרות הרבה כגון עניות ודחקות וצרות ל"ע אצל ילדים קטנים (חפץ חיים באגרת) ועוד טְרַגֵּדִיּוֹת שׁוֹכְרֵי לֵב?

ולמה לא עלה בדעתו של אף אחד מישראל שאיננו מתאים, וְשָׁפָה מלא לשון הרע רכילות ושאר דברים בטלים יגש להתפלל לפני ד', שזה מובן יותר.

ולפי הנזכר לעיל הרווחנו לתרץ גם כנגד כל אלה אשר מרגיעים את עצמם ואת בני הבית בתירוצי שוא ושקר, שהיות שאשתו היא צדקנית בפנימיות לבבה לכן לא מפריע לו בכלל אם היא לובשת פאה נכרית או לא, ואדרבה שומעים הרבה פעמים שהבעל מתבטא שהלוואי שהנשים האחרות אשר מחמירים על עצמם ולא לובשות פאה יגיע לדרגתה ויהיו צדקניות כמוה!

אמת הדבר שזה חשוב וכל אחד מוכרח לעשות ולקיים את כל המצוות של הקב"ה, אמנם מצד שני אמרו חז"ל שאפילו משהו שמאמין בכל מצוות התורה חוץ ממצווה קטנה אחת נקרא כופר, וזה ששומר את כל המצוות חוץ מעבירה אחת קטנה נקרא מומר, ואין לו חלק לעולם הבא, ופירושן של הדברים הוא: שהאדם ששומר את כל המצוות בדקדוק עצום ורב ונשמר מכל העבירות שבתורה, ורק עובר על מצוה אחת בקביעות אין לו חלק לעולם הבא [רמב"ם הל' תשובה פ"ג].

היוצא מכך שאכן האשה הזאת שהיא צדקנית ביותר בכל הענינים כשהיא תצטיין גם במדת הצניעות, היא עומדת במדרגה גבוהה מאוד שאין לתארה במילים ואין מי שישווה לה, וכן באמת צריכה בת ישראל להראות, ונציין רק דוגמא קטנה: חז"ל אומרים שמי שנותן חפץ מידו ליד האשה או לוקח מידה ונהנה מכך אפילו הוא גדול כמו משה רבינו ע"ה יהיה לא ינצל מדינה של גיהנום, ויותר מזה שעל זה אמרו חז"ל 'אין מצוה מכבה עבירה', נמצא שאי אפשר לטהר את עצמו מעבירה על ידי שעושים מצווה כי כל דבר הוא חשבון נפרד, וכדאי שנזכור את כלל ויסוד אלו הדברים: נצטט דברי הרמב"ם (הלכות נשיאות כפיים פרק ט"ו, ו) כהן על אף שהוא אינו חכם (הכוונה בחכמת התורה) ואינו נזהר בקיום מצוות התורה או שאנשים מדברים עליו, או שאינו מנהל עסקיו ביושר, מותר לו לברך ברכת כהנים [בעת התפלה] כי זה מצוה מהתורה לכל כהן, ואסור לומר לרשע תוסיף על רשעתך רע ואל תשמור מצוות, עד כאן.

ולצערינו יש להתאונן שישנם בתים שהאשה היתה מסכימה להוריד את הפאה אלא שאיננה עושה זאת מפני שהבעל אינו דורש זאת ממנה, או שהוא דורש במפורש את ההיפך שכן תלכש פאה נכרית, וזה פליאה נשגבה על מקרים כאלו כי יש הזדמנות פז לקיים מצווה רבה כזאת שמביאה שפע ואושר לבית וגם לדורות הבאים ומפספסים זאת], הוא הדבר יש פליאה על אלה שחושבים שיש זמן להוריד את הפאה בגיל מבוגר, הגם שאף זה דבר גדול אבל בוודאי בשמים זה נחשב כאילו כל החיים לבשה פאה (לכאלה שתכננו זאת קודם), ותארו לעצמכם שאחד החליט שיש זמן להתחיל לאכול מצה, או לקיים מצוות סוכה, או להתחיל להניח תפילין בגיל 65 איך היינו מסתכלים על זה.

על כן, כל אחד ואחד יתבונן בתוך ביתו, וינסה להשפיע בכל כוחו עד כמה שידו משגת בענין חשוב הלזה, ואז יזכה להתברך בשפע ברכה והצלחה ודורות קדושים ישרים ומבורכים, ואין לשער ואין לתאר את גודל השכר שיזכה גם לעולם הבא.

ולסיום דברינו נצטט נקודות שונות ממה שכתוב בקונטרס הצוואה להגה"ק מוהר"ר אהרן ראטה זצוק"ל בעל מחבר ספר שומרי אמונים וטהרת הקודש: וזה תוכן דבריו: הספרים הקדמונים לא ראו צורך להאריך בעניינים אלו, כי לא היה חסר כל כך, משום שבנות ישראל הוכתרו מאז ומעולם בכתר של בושם וצניעות וקדושה, אבל כעת בזמנים האחרון בעוונותינו הרבים, קם דור חדש אשר הוליד חשכות עצומה בעולם וכו', עם הפקרות ופריצות בעוונותינו הרבים שחידשו עלינו את דור המבול וכו', ומשעה שהפריצות התחזק בעולם, הביאו אתם כל מיני צרות גזירות ושמדות בעוונותינו הרבים.

בני ישראל היקרים! למה תתביישו! מפני כמה נשים שוטות אשר בשבילם אתם מסכנים את עצמכם בסכנות גדולות חס ושלום נשים רחמניות ביטלו ילדיהם הנשים הרחמניות אשר מרחמות על ילדיהן שלא לצער אותם בענין הצניעות, בגלל תירוצים ואמיתים שונים כגון היום חס מאוד! היום אי אפשר כמו בדורות הקודמים! הילדה תלשה, ועדיין אי אפשר להחמיר עליה! הם מבטלים ילדיהם בזה רחמנא ליצלן.

תדעו שאתם הנשים הרחמניות תצטרכו לקחת במו ידיכם לשונות של אש ולשרף את ילדיכם בעולם העליון כמו שמוכא בספרים הקדושים, על כן ילדים יקרים אני מבקש ממכם שלא יהיה חלקכם בדור החשוף המר והנמחר החדש הזה, שמאז שבנות ישראל התחילו להקל על עצמם בענייני צניעות ירד הדור בירידות נוראות עד שאול תחתיה רחמנא ליצלן, והתחילו לצמוח נשמות הערב רב עזי

פְּנִים שְׂפָדוֹר' שמחריבים את העולם כולו, וכל זה נגרם על ידי חטא בנות ישראל שאינם מתנהגים בענייני צניעות כדת משה וישראל, למה תתביישו! מפני אלה שנחשבים ממש כבהמות! וכמו שבהמה אינה מתביישת כך הם אינם מתביישות. ראשית יש לאשה להיזהר בתכלית הזהירות שלא תלך חס ושלום בגלוי שערותיה הטבעיות שבראשה אפילו שצורה אחת חס ושלום, שכבר לפני כמה מאות שנים 'הגאונים הקדושים צדיקים מנהיגי הדור' עשו גדר חזק בכל מדינות האשכנזים שאשה לא תגדל השערות שבראשה ושתספר את כל שערותיה וכו', ורק בדורות מאוחרים יותר סמוך ונראה לדורינו העני והחשוך התחילו לפרוץ גדר בענין זה שלא לספר השערות וגם פרצו גדר בענין האיסור של "פאה נוכרית" ו"בי האר" [להשאיר קצת משערות עצמם סביב הראש] ומאז ירד כל הדור בתכלית הירידה בעונותינו הרבים.

הצדיק הקדוש רבי פנחס מקוריץ זי"ע אמר שבעת ביאת המשיח יראו לדעת שכל הגאולה היה תלוי רק בשערה אחת, ובגוף הכתב יד מובא שהכוונה לענין שערות ראש האשה שמקילים בזה רחמנא ליצלן, על כן בנים מתוקים! תחשבו ותתבוננו היטב איזה פנים יהיו לכם לפני משיח צדקנו, בזמן שכל האבות והאמהות הקדושות וכל הנשים הצדקניות יבואו עם משיח צדקנו, שאתם עיכבתם את הגאולה, איפה תברחו מבושה וחרפה שיבואו עליכם.

על כן אני מבקש ממכם שכל אשה ואשה לא תקל שום קולא חס ושלום אפילו כל שהוא בענין פאה נוכרית או בשערות הראש, אפילו שער אחת, ומי שיעבור אשתו או בנו על כל הנ"ל אם ביכולתו למחות על זה אפילו אם יעלה לו במסירות נפש, לא יהיה נחשב בין תלמידיו.

כי כל אחד מבין תלמידי חייב למסור נפשו על כל מיני גדרים וסייגים של קדושה הן מצדו והן מצד אשתו ובניו שלא ללכת עם שערות הראש, פאה נוכרית, בגדים קצרים חס ושלום, פוזקמאות צבועים, וקל וחומר שקופות אפילו שחורים, רק ילכו עם פוזקמאות שחורים עבים, שמלות ארוכים, והילדים יתנהגו בצניעות כדת וכראוי וכנכון.

כאשר אשה הולכת היום בבגדי צניעות וכוונתה לשם שמים היא מגינה על חלק מהדור, ותזכה לשכר טוב וגדול לעתיד לבוא מה שמלאכים גדולים לא יזכו, וכל צרות ישראל רחמנא ליצלן באים בשביל נשים הפרוצות* רחמנא ליצלן.

זה האיש וזה האיש, כמובא בשם צדיקי קדמאי שאם הולכת איזה אשה בשוק, שאינה הולכת בתהלוכות הצניעות, מלווים אותה כמה אלפים

* בספר "שומר אמונים" מאמר הבטחון (פ"ה), אם אדם הולך בשוק ורוצה לשמור ענינו, והיצר על פי רוב מפתחו שצריך להסתכל לכאן ולכאן, ולראות

על כן בנים יקרים ומתוקים! הזהרו שלא תאבדו חס ושלום משתי העולמות, ותשמעו לדברי ותתנהגו בקדושה ובצניעות, וכל בעל ישמור על אשתו שתתנהג בצניעות, וכן כל אב ואם ישמרו על ילדיהן וכו'.

וכן תמסרו את נפשכם לשמור על התקנות בצניעות ובשערות, ובבגדים, ובגידול הבנים, ואז יהיה לכם כל טוב, ובביאת המשיח תאירו כאור השמש, והלבנה, והכוכבים, ויותר, כי שכר הצניעות רב יותר משכר כל המצוות והמעשים טובים.

והאשה שאינה מתנהגת בצניעות אפילו שתהיה מדקדקת ביותר בכל הדקדוקים לא יעזור לה בכלום וטיפול לשאול תחתית חס ושלום.

והקב"ה יטהר את לבבינו לעובדו בדעת האמיתית באמת ובקדושה ובצניעות ויתגלה לנו אורו של משיח בן דוד במהרה בימינו אמן.

פרק ב'

מכתב לאדמו"ר"ם רבנים ראשי ישיבות מלמדים ומחנכים הרב שיש לו 100,000 חסידים - זאת אומרת, ש-100,000 תלמידים יסחבו אותו לגיהנום, וכן הלאה!!!

ב' אָחַד מִגִּיעַ אַחֲרֵי 120 שָׁנָה לְבֵית שֶׁל מַעֲלָה

מִי שֶׁטָּרַח בְּעָרֵב שָׁבַת יֹאכֵל בְּשַׁבָּת, וּמִי שֶׁלֹּא טָרַח מֵהֵיכָן יֹאכֵל? - וּכְשִׁיגִיעַ לְשֵׁם בּוֹדָאִי יִשְׁאַלּוּ אוֹתוֹ שְׁאֵלוֹת עַל הַתְּנַהּגוֹתָ כָּאֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְיִרְאוּ לוֹ תְּמוֹנוֹת מְכַל הַמַּעֲשִׂים שֶׁעָשָׂה.

וּמַעֲשֵׂה בְּקִלְמֵן שֶׁהֵלֵךְ לְשִׁיעוּרִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְנִיסָה לְהִיטֵר יְהוּדֵי טוֹב, אֵךְ גַּם אָהָב אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְאָמַר לְעַצְמוֹ חֲצִי חֲצִי, וְכֵן כְּנֶרְאָה שִׁיטְעֵן בְּבִי"ד שֶׁל מַעֲלָה, שֶׁהִיָּה לוֹ יֵצֵר הָרַע גָּדוֹל מְאֹד שֶׁל 10 אֲנָשִׁים בִּיחָד, וְכִמָּה שֶׁרָצָה לְלַמֵּד, הִפְרִיעַ לוֹ הַבַּעַל דְּבָר, וְלֹא נָתַן לוֹ מְנוּחָה. הוּא נִיסָה כְּכֹר כְּמָה וְכִמָּה פְּעָמִים וְלֹא הִצְלִיחַ לְהַתְּגַבֵּר עַל הַמַּדּוֹת שֶׁלוֹ, נוֹ בּוֹדָאִי שֶׁפָּטוּר.

יֹאמְרוּ לוֹ: "שְׁמַעְתָּ עַל שְׁמֵעוֹן הַחֶבֶר שֶׁלֵּךְ, גַּם לוֹ הָיוּ אוֹתָם נְסִיוֹנוֹת, וְהִצְלִיחַ לְחֹזֵר בְּתִשּׁוּבָה מֵאֲהָבָה וְלִהְיוֹת צַדִּיק אֱמֵתִי, בְּזָכוֹת שֶׁלֵּמַד זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם".

הקליפות המתפשטין שיגיבה עיניו ויראה ויהרהר חס ושלום, לכן רואה אדם על פי רוב שאם היצר מפתהו להסתכל באיזה מקום, עוברת אז איזה אשה, וזהו ברוב בלי ספק.

ורבבות חיצונים וקליפות, ואלו החיצונים המלוים, מתפשטים בכל צד וצדי צדדים, ומתלבשים בבני אדם המסבבים, לראות בה ולהרהר בה חס ושלום, אפילו אם אדם עומד ברחוק, מפתין אותו אלו

מיד יצעק ויאמר: "אני לא מקבל, אני לא במדרגה הזאת, לא ראיתי מעולם את הרב שלי לומד זוהר. וגם לא אמר לנו בדרשותיו ללמד זוהר". יאמרו לו: "הרי כבר היה בכל הארץ פרסומות גדולות שחיבים ללמד זוהר הקדוש, ועל ידו נצלים מהיצר הרע ומהגהינום. וכי לא קראת עתון? עכשו אין לך תרוע!" יאמר: "אז מה? חשבתי שזה סתם המצאה כי הרב שלי לא אמר לי כלום!!! וזה בטח לא השיטה שלנו, כך חשבתי"!!!

וישיבו לו: "היה עליך לברר את האמת אצל כל הצדיקים ולשמע מה דעתם? וכי כאשר אתה הולך לקנות בית אתה לא מתייעץ? וכשרוצים לסגור שדוף אתה לא הולך לקבל ברכה ועצה ובלי זה אתה לא זז? - וכאן על החיים שלך סמכת רק על הרב בבית הכנסת?"

מיד יבא השליח לסחב אותו לגיהנום, ומיד יצעק: "רגע רגע!!! אני לא אשם לבד, תקראו לרב שלי שיעיד עלי שהקשבתי כל פעם בדרשות שלו, ומה לעשות זה לא עזר לי כלום"!!! -

וכאשר יקראו לרב שלו מיד יאחז באבנט שלו ויצעק: "למה לא אמרת לי ללמד זוהר הקדוש!!! מה לא ידעת את האמת?" - ולא יניח לו, אף המלאך הממנה לקחתו לגיהנום

יצעק ויאמר: "נו נו אין זמן", וימשיך לסחב אותו לגיהנום, אף אותו היהודי ימשיך לאחז באבנט של רבו, וימשוך גם אותו לגיהנום, ויתכן שיהיה רעש בפמליא של מעלה ויעשו ברור, האם לקחת גם את הרב שנחשב לגאון וצדיק בעולם הזה - לגהנום. אף מה כן לעשות. לגן עדן העליון לא יכול להפנס כי רשום בבי"ד של מעלה פסק של הקדוש רבי חיים וויטאל זי"ע, כי מי שאינו לומד זוהר הקדוש לא יכנס לגן עדן העליון. נו טוב, אולי גן עדן התחתון שיהיה לו לכל

הפחות, אבל קלמן אוחז באבנט רבו ולא מרפה וצועק: "בגללך הייתי רשע, אם הייתי לומד זוהר הקדוש הייתי צדיק!!!"

ובעולם האמת לא יעזרו שום טענות ומענות. ואין מי שיציל את הרב מקלמן המסכן. שסוחר אותו יחד אתו לגיהנום. ויאמרו לו "אם היית צדיק אמת, והיה לך כוח להציל את קלמן וחבריו מהגהינום, אולי יהיה לך תקון לנשמתך".

הספור הזה יתפרסם וכל הרבנים יחזרו בתשובה. כי לא רק קלמן מסכן, אלא כלם סובלים ומחכים מתי יבא משיח, והמשיח בצער גדול ושכינתא בגלותא בוכה וצועקת "מתי, מתי יבינו בני, ויאחזו בתורת רבי שמעון בר יוחאי זיע"א". כי הגיע העת לגאולה. ורק עלינו מחכים שנתאחד באהבה ונלמד זוה"ק בשמחה. הסך הכל הוא:

שהרב שיש לו 100,000 חסידים - זאת אומרת 100,000 תלמידים כמה תלמידים יסחבו את הרב הגדול הזה לגיהנום???

בואו חשבון: מכל יהודי שיש לו 5 ילדים ומוכפל ל-11 דורות יוצא מכל אחד 48 מיליון צאצאים. תכפיל את זה במאה אלף תלמידים כפול 48 מיליון יוצא: סך: 4 טריליון שמונה מאות ביליון אנשים יסחבו אותו לגיהנום? איפה הוא יגיע?????

המציל נפש אחת מישראל מהו? - כל ישראל ערבים זה בזה

חשבון מספר הצאצאים היוצאים מאדם אחד (בחשוב של חמש ילדים למשפחה) במשך עשר דורות (300 שנה), כשכל דור הוא שלושים שנה (בעצם כל דור הוא רק 25 שנה).

צא וחשוב, כשיהודי מעורר יהודי אחד בלבד ללמוד זוהר הקדוש - להקפיד על דיני טהרת המשפחה, לשמור שבת, להניח תפילין ומזוזות, לאכול כשר וללבוש ציצית - הוא הציל בכך 58 מיליון יהודים, שיישאו יהודים.

חשבון פשוט: (כל אחד יכול לבדוק במחשבון) חמש ילדים שכל אחד מביא חמש ילדים מגיע לאחר 11 דורות ל 48 מיליון ילדים

$$1. \quad 5 * 5 = 25$$

$$2. \quad 25 * 5 = 125$$

$$3. \quad 125 * 5 = 625$$

$$4. \quad 625 * 5 = 3125$$

$$5. \quad 3125 * 5 = 15,625$$

$$78,125 = 5 * 15,625 \quad .6$$

$$390,625 = 5 * 78,125 \quad .7$$

$$1,953,125 = 5 * 390,625 \quad .8$$

$$9,765,625 = 5 * 1,953,125 \quad .9$$

$$48,828,125 = 5 * 9,765,625 \quad .10$$

המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא

באלו הרבנים אתם מאמינים?

לפי שבעים פוסקים מדורות הקודמים הסך הזה יסחבו אותו לגיהנום!!! האם כדאי לרב להתיר את הפאה האסורה בשביל כבוד וכסף???

פרק ג'

ועתה נפרט את שיטות הפוסקים האוסרים ללכת עם פאה נכרית בעזה".

בסדר א-ב

(כדי להסיר תלונות, ולסתום שענות, תיארתי כולם בתואר "גאון" בלבד)

א. הגאון רבי אברהם חיים איינהארן זצ"ל (בעל מחבר ספר ברכת הבית, שערי שוהר, עצי עולה) כותב: לגבי הענין שבנות ישראל הולכות ברחוב עם פאות נכריות, אמרו כבר רבי יעקב עמדין והדברי חיים שאסור, (שאלת יעב"ץ סימן ט', דברי חיים חלק ב' נ"ט), וזה נקרא עוברת על דת יהודית, וכך נראה בפשיטות מהשו"ע, (אבן העזר סימן קט"ו סעיף ד'), ובפרט בזמננו שעושים את השערות שיראה כמו הפריצות וזה ודאי אסור מן התורה כמו שאיתא בדברי חיים חלק א' ל'. (בסוף ספר שערי שוהר הלכות נדה).

ב. הגאון רבי אברהם פלאג'י זצ"ל, (מגדולי חכמי ספרד) מביא בספרו הפוסקים האוסרים פאה נכרית, ומסיק שם אחרי כן: מובן מאליו שבמקומותינו לא שמענו ולא ראינו המנהג הלזה שנשים הולכות עם פאה נכרית, ואם יש אחת בעיר הרי שהיא פורצת גדר וח"ו שילמדו הימנה (ברך את אברהם בחקותי, מובא בשדי חמד אסיפת דינים מערכת צ').

ג. הגאון רבי אברהם תאומים זצ"ל (בן בתו של הגאון רבי יעקב מליסא בעל חוות דעת זצ"ל) כותב: המנהג שנשים הולכות עם פאה נכרית זהו דבר שאבותינו סברו שזה איסור ובאו פריצים וחיללו הגדר היהודי, חלילה להקל בזה, מהו החילוק בין שערות שלה עצמה לשערות של נכרית שנראה כמו שער שלה, כולם שוות שהם אסורים מן התורה.

לכן כמה שיש ביכולת תפריע ותגדור את הפירצה, ותמנע את בנות ישראל הצנועות מלצאת עם פאה נכרית, מי שיציית יציית ומי שיעבור הוא בעצמו ישא את עונו, ואנחנו נקיים. (שאלות ותשובות חסד לאברהם מהדורא תניינא אבן העזר פ"ז).

ד. הגאון רבי אהרן קריספין זצ"ל (בעל מחבר ספר בית אהרן על שולחן ערוך) מביא בספרו אותם שאוסרים ואותם שמתירים ולאחר מכן כותב: ועתה מי לוקח על עצמו האחריות להתיר לצאת עם פאה נכרית נגד כל אותם אריות שאוסרים (בית אהרן אבן העזר מערכת פ' אות א').

ה. הגאון רבי אליהו מווילנא זצ"ל (הגרבי"א) [עיין שנות אליהו שבת פרק ו' משנה ה', ובספר דת יהודית כהלכתה פרק א' אות ג', עמוד כ'].

ו. הגאון רבי אליהו דוד ראבינאוויץ תאומים (האדרת) כותב תשובה לרב אחד ששואל אותו לגבי עליה לארץ ישראל, ומשיב לו בין הדברים שהאשה לא תלך עם פאה נכרית (אגרות האדרת מכתב י"ג).

ז. הגאון רבי אליעזר זוסמאן סופר זצ"ל (בעל מחבר ספר ילקוט אליעזר, עט סופר, המקנה, ועוד, אחי הגאון בעל שאלות ותשובות מחנה חיים זצ"ל) כותב בצוואתו: שהנשים ילכו בצניעות ואפילו בפאה נכרית יהיו נזהרות (הצוואה נדפס בריש ספרו מלאה קשרת). עוד כותב הוא במכתב לבנו שהאשה לא תלך עם פאה נכרית או אם קצת משערות ראשה משום שהכל הוא פריצות ויצר הרע (אגרת לבנו הגרש"ס זצ"ל נדפס בריש ספר מהר"ם סופר על התורה).

ח. הגאון רבי אליעזר פלעקלעש זצ"ל (בעל מחבר ספר תשובה מאהבה תלמיד מובהק לבעל נודע ביהודה זצ"ל) כותב: לעשות פאה נכרית שלמה לא התיר אף אחד מהפוסקים ואפילו המקילים לא התכוונו לזאת, לכן דעתו לא להקל (שאלות ותשובות תשובה מאהבה חלק א' סימן מ"ח, ובענין מה שכתב בקבוצות תללים על הפדחת, עיין משיב דברים סימן קכ"ז חלק ב').

ט. הגאון רבי אלעזר רוקח זצ"ל (בעל מחבר ספר שמן רוקח) כותב: אני מזהיר עם שש מאות אזהרות לבני לעד, שהנשים לא ילכו חלילה וחס בדרכיהם של הפריצות שהולכות עם פאה נכרית וזרועות מגולות וכדומה, חלילה וחלילה לכם לעשות כן אלא תנהגו בצניעות כמו החוקים של משה רבינו, וכמנהג ישראל (בצוואה נדפס בספר יבין שמועה על התורה).

י. הגאון רבי ארי' לייבוש הורוויץ זצ"ל (בעל מחבר ספר שאלות ותשובות הרי בשמים), כותב לאחד כדלהלן: אני מודה לך מאוד בראותי שהשם עורר בך רוח להדפיס קונטרס שבו מובא האיסורים של כל חכמי הדור שאוסרים על הנשים ללכת עם פאה נכרית, פאה נכרית שנראית כמו שערות שלה עצמה צריך להחמיר. (שאלות ותשובות הרי בשמים מהדורא קמא ל"ו).

יא. הגאון רבי גרשון לייבוש ראזענבערג זצ"ל בעל מחבר ספר משיב דברים כותב: חלילה ללכת עם פאה נכרית לבד שמכסה את הראש כו', (שאלות ותשובות משיב דברים חלק ב' קכ"ז).

יב. הגאון רבי דוד בהר"ן זצ"ל (מעמודי התווך שביקרי קרתא דירושלים) נודע לו על אשה חשובה שבאה מחוץ לארץ והולכת עם פאה נכרית, והוא לא הרויח זמן וכח, רק הלך אליה ודבר אתה כמה שעות שתסיר את הפאה הנכרית (דת יהודית כהלכתה, עמוד קכ"ב אות ז').

יג. הגאון רבי דוד חיים קורניאלדו זצ"ל בעל מחבר ספר בית דוד על ששה סדרי משנה כותב: בנות ישראל אל תצאו בראש מגולה שער, ואפילו עם פאה נכרית לבד, אשה לא צריכה להיראות כמו שיש לה שערות, (בית דוד שבת פרק ו' משנה ב' דיבור המתחיל פאה נכרית).

יד. הגאון רבי דוד לייב זילבערשטיין זצ"ל (בעל מחבר ספר שבילי דוד על שולחן ערוך) כותב: אותם שמתירים פאה נכרית זה רק במקומות שהנשים לא הוזהרו על כך מעולם, אבל במקומות שנהגו לא לצאת עם פאה נכרית וודאי שזה אינו צניעות (שבילי דוד אורח חיים סימן ב' סעיף קטן ב').

טו. הגאון רבי דוד מנחם מאניש באבא"ד זצ"ל (אב בית דין קהל קודש שארנאפל, ובעל מחבר ספר שאלות ותשובות חבצלת השרון) כותב: שבמקום שהבעל חושש לדעת הפוסקים האוסרים פאה נכרית נקראת אשתו אצלו עוברת על דת יהודית (חבצלת השרון אבן העזר סימן ד').

טז. הגאון רבי הלל קאלאמייער זצ"ל כותב: לפי דעתי אפשר לומר שיש בללכת עם פאה נכרית איסור מן התורה (אבקת רוכל חלק ב' כלל ב' פרט א').

עוד כותב: מוטל על הבעל שלא לתת לאשתו לצאת לחוץ עם פאה נכרית, שחוץ מזה שיש איסור אפילו בבית ללכת כן, והבעל אינו יכול לומר שמות הקדושים בברכת המזון, או קידוש, או ברכות אחרות, שאף על פי ששערות עצמה מכוסות עם הפאה הנכרית, אבל נראה לעין שהיא הולכת עם שער, ולכן אסור לה אפילו בחדרי חדרים ללכת כן, חוץ מזה זה מביא שאחר כך ילכו עם שערות עצמה, ללא פאה נכרית, ועל ידי הפאה הנכרית לא מבחינים בין אשה לבתולה, שזה איסור תורה, (מקרי דרדקי בראשית אות ל"ה).

עוד כותב: הכח של עמלק מוטל גם שמדבר על לב הנשים שילכו עם בגדים ותכשיטים כמו הפריצות והרוזנות, אף שזה רק בגדי גאווה ולא צנועות וזה מבעיר את יצר הרע בלב הרואים, ועל ידי זה סרים לאט לאט מדרך היהדות ודרך

הצניעות, וזה מסיר מדרך אמותינו, ללבוש פאה נכרית, שזה אסור מן הדין, וכל הפוסקים מודים שפאה נכרית שלמה ודאי אסור, משום שזה נראה שערות של עצמה וזה מביא שילכו עם שערות מגולות, והעיקר שזה פריצות ועזות גדולה שהרי על ידי זה אין מבחינים בין בתולה לנשואה (שירי משכיל כלל ה' פרט ט').

יז. הגאון רבי יוסף האמבורג זצ"ל (בעל מחבר ספר שאלות ותשובות שמלת בנימין) כותב: שאין שום היתר לצאת לרחוב עם פאה נכרית (שמלת בנימין חלק א' דף מג).

יח. הגאון רבי חיים אלעזר שפירא זצ"ל (אב בית דין קהלה קדישא מונקאטש בעל מחבר ספר שאלות ותשובות מנחת אלעזר, ועוד) כותב: שהאמת הוא כמו הפוסקים הסוברים שללכת עם פאה זה איסור מן התורה, בפרט אותם שהוריהם מורים להם לעשות אחרת (שאלות ותשובות מנחת אלעזר, חלק ה' ל"ה מעותק בשלחן העזר חלק ב' סימן ט' בשמל"צ סעיף קטן י"א).

עוד כותב הוא בצוואה לכתו שתלך עם פריזעט אפילו מעור (צוואה אות ג').
יט. הגאון רבי חיים בנבשטי זצ"ל (בעל מחבר ספר כנסת הגדולה על שולחן ערוך) סובר לאיסור (עי' כנסת הגדולה אבן העזר כ"א, סעיף קטן ה', שדי חמד אספ"ד מע' ד').

כ. הגאון רבי חיים האלבערשטאם זצ"ל (אב בית דין קהל קודש צאנז, ובעל מחבר ספר שאלות ותשובות דברי חיים, ועוד) כותב: רוב הפוסקים סוברים שללכת עם פאה נכרית הוא איסור, עוד יותר בראשונים (ר"ן, ריטב"א כתובות, מובא באספ"ז) כתוב שאפילו להשים חתיכת סחורה וכדומה, על המצח שיראה כמו שערות זה גם איסור, מפני שזה נקרא עוברת על דת יהודית, לכן אסור לצאת עם פאה נכרית וזה נקרא דת יהודית (שאלות ותשובות דברי חיים חלק ב' נ"ט).

עוד כותב הוא: אני יודע בוודאות שכשהייתי אצל חמי ז"ל [בעל ברוך טעם זצ"ל] לפי מה ששמעתי אז לא היה בכל מדינת אשכנז שום אשה חשובה שתלך עם שערותיה או אם פאה נכרית, רק כמה פריצות שהיו ללעג ולקלס, רק בעוונותינו הרבים לאחרונה התפשט מנהג האפיקורסים, לכן חלילה וחס לומר שלכן מותרות נשותינו גם כן ללכת כן, והאיסור במקומו עומד ומי שעובר מקבל מלקות מן התורה (חכמת אדם יורה דעה ל').

כא. הגאון רבי חיים חזקי' מדיני זצ"ל (בעל מחבר ספר שדה חמד) אחרי שמביא את כל הפוסקים האוסרים, כותב על אלו המתירים, אני לא מסכים עם הדעה הזאת, ומובן מאליו שבמקומותינו שהמנהג הזה לא התפשט כבר אחזנו בדעה האוסרת, ואסור לפרוץ גדר (שדה חמד אסיפת דינים מערכת ד', דת יהודית).

כב. הגאון רבי חיים יוסף דוד אזולאי זצ"ל (החיד"א) נראה שהוא גם סובר כאותם האוסרים (עיין ברכי יוסף אורח חיים ש"ג ב', ומחזיק ברכה אורח חיים ע"ה ב').

כג. הגאון רבי חיים פלאגי זצ"ל (בעל מחבר ספר כה"ח הקדמון, רוח חיים, ועוד) כותב: שאותם שבאים להתיישב בטורקיה צריכים לכסות אפילו את הפאה נכרית, כי אפילו בפאה נכרית או חתיכת סחורה יש קצת איסור [כמו שכתב הרב משא מלך בתורת המנהגות סימן י'] כל שכן מי שכבר גר דורות בטורקיה אפילו הוא לוקח אשה ממדינת פראנקי"א [לכאורה הוא פרנקרייך שלנו, מדינת צרפת הערת המוציא לאור], והוא מתיישב בטורקיה צריך בודאי לכסות גם את פאה הנכרית, [הערת המוציא לאור אין הכוונה לכסות רק באמצע כמו בימינו, אלא כולו וכמבואר בלשונו שם שמדמהו לשערות ממש] (רוח חיים אבן העזר סימן כא).

כד. הגאון רבי יהודה אסאד זצ"ל כותב: לי נראה לאסור פאה נכרית ולגזור לא ללבוש בגלל זה שיוצא מזה, שהרי רואים מה שיוצא מזה אחר כך עד היום הזה באים נשים על ידי זה ללכת עם שערות עצמן (שאלות ותשובות יהודה יעלה יורה דעה שסו).

כה. הגאון רבי יהודה קצינלבוויגן זצ"ל (בעל מחבר ספר מהר"י מינץ) כותב: שעם פאה גלויה אסור ללכת שאיך יכול להיות שילכו עם פאה שעל ידי זה נראה כמו שהולכים עם שערות עצמה ממש שזה איסור תורה (מובא בבאר שבע סי' י"ח). עוד כותב הוא: אבותינו וזקנינו הקפידו בזמנם שלא ללך אפילו עם סחורה שהצבע נראה כמו שער (דרשות מהר"י מינץ סוף דרוש הראשון, מובא בעשרת זקנים אורח חיים ע"ה ג').

כו. הגאון רבי יוסף בן עזרא זצ"ל (בעל מחבר ספר עצמות יוסף על קידושין) כותב: מעולם לא ראיתי נשים נשואות עם שערות גלויות ואין עליהם שום שער לקשט עצמם בהם, רק בתולות בבית אביהם, זה מנהג יפה מאוד, חלק מהנשים לוקחות חתיכת סחורה שחורה ולובשות על המצח לקשט עצמם בזה וגם זה לא נראה לי טוב, דאנשים טועים בזה וחושבים שזה שערות עצמם (בספרו משא מלך חלק ז' חקירה י', מובא בכנסת הגדולה סימן כ"א, ז', ושכנה"ג יור"ד רי"ד).

כז. הגאון רבי יוסף חיים זאנענפעלד זצ"ל (גאב"ד ירושלים תובב"א) נשאל אם מותר ללכת עם פאה, והשיב שלדעתו וודאי אסור מפני מראית העין (דנראה כשערות של עצמה) (דת יהודית כהלכתה בשמו).

כח. הגאון רבי יוסף נסים בירלא זצ"ל (רב אב בית דין לספרדים בעיר הקודש ירושלים) כותב גם כן שאסור ללכת עם פאה, (שאלות ותשובות וישב יוסף יורה דעה סימן ב').

כט. הגאון רבי יוסף צבי דושינסקיא זצ"ל (גאב"ד חוסט, וירושלים עיר הקודש) כותב שהמנהג הוא לא ללכת עם פאה, ולכן הרי זה איסור תורה (שאלות ותשובות מהרי"ץ סימן קכ"ז).

ל. הגאון רבי יוסף ראזין זצ"ל (אב בית דין סעלו) כותב: שיש איסור מראית העין (עדות ביהוסף כ"ט ענף ג').

לא. הגאון רבי יוסף שאול נאטאנזאן זצ"ל (בעל מחבר ספר שאלות ותשובות שואל ומשיב) כותב: שיש איסור מראית העין (מגן גבורים אורח חיים סימן ע"ה, עיין שם באלה"מ, ובשלטי הגבורים).

לב. הגאון רבי יחזקאל שרגא האלבערשטאם זצ"ל (בעל מחבר ספר דברי יחזקאל) כותב: אני מוכרח להגיד שיש איסור גדול לבנות ישראל לילך עם בגדים פרוצים, ועם פאות, וכל יהודי מחויב להפריע את זה בכיתו בכל כחו (דברי יחזקאל על התורה בדרוש לשבועות).

לג. הגאון רבי יחזקאל מיכל הובנר (אב בית דין נינוב זצ"ל בעל מחבר ספר שאלות ותשובות משכנות הרועים) כותב: אני לא רוצה לדבר מאלה שעם זרם גדול פרצו את הגדר היהודי, והולכות עם שערות גלויות, שבלי ספק אין אנו מחוייבים באחריות עליהם, רק אני זועק מרה על הכשרים שנקראים היהודים, מכל מקום הם מקילים והולכות עם פאות והאמת הוא שהוא איסור גמור משום מראית העין (משכנות הרועים ח"ש בקונטרס עת שלום דף י"ב).

לד. הגאון רבי יעקב ארענשטיין זצ"ל (בעל מחבר ספר ישועות יעקב) כותב: יכול להיות איסור תורה ללכת עם פאה (ישועות יעקב סימן ע"ה ג').

לה. הגאון רבי יעקב דיאוווסקי זצ"ל (בעל מחבר ספר באר יעקב, מגדולי ירושלים עיר הקודש) כותב: אפילו הפאות שרואים עליהם שזה פאה ולא שער, מכל מקום אם אמה לא הולכת כן, אסור לבתה או נכדה ללכת כן, אבל הפאות שנראות כשער הם אסורות לכולם (בספרו מחניך קדוש סי' ז', וכתב שם במקור הקדושה דמראית העין שמביא לידי גילוי עריות חמור משאר איסור דמראית העין וכדאיתא בעבודה זרה י"ב).

לו. הגאון רבי יעקב ווייל זצ"ל (נכד בעל קרבן נתנאל, ובעל מחבר ספר תורת שבת על הלכות שבת) כותב: הנשים שהולכות עם פאות ברחוב או בבית המדרש עוברות על איסור מן הדין, ואלו שהולכות בדירתם או בביתם עליהם אומר הפסוק "ופורץ גדר ישכנו נחש" מי שפורץ את הגדר נחש ישך אותו, ובודאי הנשים שמגלות את שערותיהם והולכות בבית המדרש, לא רק שהם עוברות איסור לקרוא קריאת שמע ולהתפלל נגד שערותיה, וכל הקללות שקילל ישעי' הנביא את הנשים הפרוצות יחולו עליה, אבל אלו שנוהגות על עצמם בצניעות ישרה ברכה עליהן (ספר תורת שבת אורח חיים ש"ג י').

לז. הגאון רבי יעקב עמדין זצ"ל (הנקרא יעב"ץ) כותב: שעם פאות אסור לצאת לרחוב, (שאלת יעב"ץ חלק א' סימן ט', ועיין שם שדעתו להקל הנתונה למשה משבכה על פדחתה ובצדדים

במקום שכלים שערותיה דלא הוי אלא כשאר תכשיטין שבחוץ, ועיין עוד בח"ב סימן ז-ח, ובמו"ק סימן ע"ה).

לח. הגאון רבי יצחק אייזיק מספינקא זצ"ל (בעל מחבר ספר חקל יצחק) כותב: שיש איסור ללכת עם פאה בגלל "דת יהודית" ואולי מן התורה, – וללכת עם כובעים כמו הגויים גם כן אסור מן התורה, או עם "האר הויב" ללא כיסוי, הוא איסור דת יהודית, כל שכן עם "זשיאן" לבד הוא איסור מדת יהודית, ואפילו עם "האר הויב" מתחת ל"זשיאן" הוא גם איסור גמור, אבל מתחת המטפחת מותר, (שאלות ותשובות חקל יצחק סימן פ"א, וחושש שם לשיטת הדברי חיים יורה דעה נ"ט, דאפילו חתיכת משי על הפדחת שדומה לשער אסור דזהו דת יהודית כל שכן בהזשיאן שיש בו דמיון יותר לשער, ודאי איסור גמור לצאת בו בלי מטפחת על גבו, אבל תחת המטפחת אין איסור לצאת בו אף על פי שנראה קצת אצל המצח כיון שאינו נראה להדיא אין להחמיר כל כך).

לט. הגאון רבי יצחק דוב הלוי במברגר זצ"ל (בעל מחבר ספר שאלות ותשובות יד הלוי) כותב: בגלל שהפוסקים אוסרים פאות אין שום ספק שאין אנו יכולים להקל (שאלות ותשובות יד הלוי יורה דעה קכ"ז).

מ. הגאון רבי יצחק זאב ידלר זצ"ל (בעל מחבר ספר הנפלא תפארת צבי על מדרש רבה) לא היה נכנס לבית שהאשה הלכה עם פאה שהוא החשיבו כשער ממש (שוב ירושלים לבנו הגאון הצדיק רבי בין ציון ידלר מגיד משרים דירושלים עיר הקודש בימי רבי יוסף חיים זונענפעלד זצ"ל).

מא. הגאון רבי זעקל פאללאק זצ"ל (תלמיד מרן החתם סופר זצ"ל ואבי בעל וידבר משה) היה מספר הסדר של החתם סופר כשהיה דורש על פאות, דבר הראשון היה מברך את כל אלה שמצייתים והולכים בצניעות בדרכם של הדורות הראשונים יזכו לבנים יראים ושלמים ויתברכו בכל טוב, לאחר מכן צעק צעקה גדולה "ואלו שלא עושים כן יהיה להם ההפך" וחיל ורעדה אחז בכל הקהל, בשומעם דברים חריפים אלו, שיצאו כליל כל נדרי בקדושה ובטהרה (בספר זכרון משה נדפס מכתב להגאון הצדיק מהרי"ד דושינסקי זצ"ל ששמעה הנ"ל מרבו הנ"ל).

מב. הגאון רבי יצחק צבי לעבאוויטש זצ"ל (אב"ד טשאפ ומחבר ספר שלחן העזר ב"ח) כותב: רוב הפוסקים אוסרים פאות אפילו משערות סנטטיות, ויהודים יראי ה' אינם מתירים לנשותיהם רק כיסוי שאינו עשוי משערות כלל (בשלחן העזר חלק ב' סימן ט-י, ועיין שם בשמל"צ סעיף קטן י, יא, יב, שהאריך בבירור דעת הפוסקים האוסרים).

מג. הגאון רבי יצחק שמעלקיש זצ"ל (בעל מחבר ספר שאלות ותשובות בית יצחק) כותב: צריך לחשוש להפוסקים האוסרים פאות, וגם זה מביא לחילול שבת, וכבר הוכח שבגלל שהולכים עם פאות כבר מקילים ללכת גם עם גילוי שער ממש, ובאים לידי איסור דאורייתא, לכן ירחיק כל אחד את עצמו מזה, וכל ירא ה'

יזהיר את בני ביתו שלא ינהגו כמנהג הפרוצות רק בצניעות ולא ילכו עם פאות, ועל ידי זה יזכו לבנים יראים ושלמים "כהני משרתי עליון" (שאלות ותשובות בית יצחק אורח חיים י"ד).

מד. הגאון רבי יקותיאל יהודה טיילבוים זצ"ל (אב בית דין קהל קודש סיגעט ובעל מחבר ספר ייטב לב, שאלות ותשובות אבני צדק ועוד) כותב: שאסור ללכת עם בגדים כמו של גויים, כובעים גבוהים ופאות, התורה אסרה אותם יחד עם החמץ, שניהם צריך לבער מן הבית (ייטב פנים מאמר זכר ליציאת מצרים, אות י"ב, ותוכחת מוסר ליי"ג מדות אות כ"ח, ומאמר דורש טוב אות ד' עיין שם).

מה. הגאון רבי ישע' פיק זצ"ל (המפורסם לבקי נורא כמבואר בשאלות ותשובות נודע ביהודה) כותב: במדינות שלנו אסור פאות נכריות באיסור "לא תסור" (בספר יש סדר למשנה שבת פרק ו' משנה ה', וכותב דספרדיות שמקילין בכך נמשכין אחר הרמב"ם, אבל במדינתנו נאסר בלא תסור, על פי הפירוש אשר בדינו נמסר, עד כאן).

מו. הגאון רבי ישראל יעקב אלגזי זצ"ל (אבי מהרי"ט אלגזי) כותב: פאות עם שער של נכריות אסורות בדיוק כמו שער של עצמה (קהלת יעקב מענה לשון חלק ג' ר"מ).

מז. הגאון רבי ישראל ליפשיץ זצ"ל (בעל מחבר ספר תפארת ישראל על משניות) כותב: פאות אסורות משום מראית העין, (תפארת ישראל שבת פרק ו' משנה ה').

מח. הגאון רבי ישכר בער איילינבורג זצ"ל (תלמיד הלבוש והסמ"ע) כותב: שנשים אסורות ללכת עם פאות נכריות (בספר באר שבע תשובה יח, והוא נמנה מראשוני האוסרים החולקין על הש"ג).

מט. הגאון רבי ישכר דוב רוקח זצ"ל (אב בית דין קהל בעלזא) אמר: כל הלומד שולחן ערוך ביראת שמים רואה בבירור שאין שום חילוק בין פאה נכרית לשערות של עצמה, החתם סופר גם פוסק כן, לכן יזהר כל אחד אצלו ואצל בניו על זה (דרשה הנדפסת בקונטרס דיבורים קדושים).

נ. הגאון רבי מאיר א"ש זצ"ל (בעל מחבר ספר שאלות ותשובות אמרי אש, ותלמיד מרן החתם סופר ז"ל) ציוה לבניו לפני מותו: אני מצוה אותכם באזהרה חמורה! להרעיש עולמות לקיים את המנהג הכי הקטן, ושהנשים לא ילכו עם פאות חס וחלילה (ספר לב העברי חלק א' דף פ"א).

נא. הגאון רבי מנחם מנדל מליובאוויטש זצ"ל (בעל צמח צדק) כותב: שאסור לצאת לרחוב עם פאה נכרית (צמח צדק משניות ברכות פרק ג').

נב. הגאון רבי מרדכי זאת אטינגא זצ"ל (בעל מחבר ספר מאמר מרדכי) כותב: צריך להחמיר בנושא פאה נכרית (מגן גבורים אורח חיים ע"ה, אלף המגן סק"ח).

נג. הגאון רבי מרדכי לייב ווינקלער זצ"ל (בעל מחבר ספר לבושי מרדכי) כותב: הטוב ביותר שלא ילכו עם פאות, ובזכות נשים צנועות יגאלו בקרוב (שאלות ותשובות לבושי מרדכי יורה דעה מהדורא תנינא קס"ח).

נד. הגאון רבי משה סופר (בעל החתם סופר) כותב בצוואתו כדלהלן: תזהרו חלילה וחלילה לא לגלות טפח מהגוף שלכם על ידי מלבושים קצרים, בין באי ביתי לא ימצא כזאת, כל שכן אתם תהיו נזהרים שלא להתחבר עם נשים רעות שאפילו שערה אחת יוצאת וגם פאות נכריות אני אוסר עליכם באיסור גמור! (צוואת החתם סופר מועתק בספר לב העברי).

נה. הגאון רבי משה גרינוולד זצ"ל (בעל ערוגת הבושם) כותב: תזהרו מאוד שאפילו שערה אחת לא תצא, ואפילו פאות נכריות אני אוסר עליכם ותזכו לבנים כשרים וצדיקים (בצוואתו הנקרא הכנה דרבה את י"ח).

נו. הגאון רבי עקיבא יוסף שלזינגר זצ"ל (בעל לב העברי) כותב: טוב להם למי שמונעים עצמם מפאות נכריות, ולא סרים מדרכי הזקנות (לב העברי חלק א' דף פ"א).

נז. הגאון רבי פנחס הורוויץ זצ"ל (בעל מחבר ספר המקנה והפלאה) הכריז יחד עם בית דינו חרם על הנשים שהולכות עם פאות, וכל שכן שערוותיהם עצמם, (בספר לחמי תודה לבנו דף ד': שזה כמה שנים שיצא הכרוז בבית הכנסת מפי כבוד אדוני אבי מורי ורבי הגאון זצלה"ה בצירוף שני ב"ד בחרם על לבישת נשים בפאה נכרית).

נח. הגאון רבי צבי הירש אורנשטיין זצ"ל (נכד בעל ישועת יעקב, בעל ברכת רצ"ה) כותב: ללכת עם פאה הוא פריצות וזה אסור מן הדין (ישועת יעקב אבן העזר כ"א).

נט. הגאון רבי צבי הירש הורוויץ זצ"ל (בנו של ההפלאה) כותב: אני כבר הזהרתי הרבה פעמים אודות המנהג הרע בעוונותינו הרבים שישנם נשים שהולכות עם פאות ובעוונותינו הרבים עם הזמן זה גרר שילכו עם השערות ממש (הוא בעל מחבר ספר שאלות ותשובות מחנה לוי, והנכתב לעיל הוא בספרו לחמי תודה י"ט).

ס. הגאון רבי צבי הירש חיות זצ"ל (בעל הגהות מהר"ץ חיות) כותב: כמו שהמנהג במדינותינו רגילים עם זה כשאני הייתי ילד לא שמעתי מי שמיקל בזה בכל רחבי פולין, רק לאחרונה התחילו לפרוץ גדר בזה, זה ראוי לכן לומר להם מוסר להחזירם למנהג הקודם (שאלות ותשובות מהר"ץ סימן נ"ג).

סא. הגאון רבי צבי הירש שפירא זצ"ל (בעל דרכי תשובה) כותב: אודות שוחט שאשתו הולכת פאה אפילו עם רוב אנשים רוצים אותו ורק מועט אינם רוצים אותו, יכולים להעבירו כי זה עוון פלילי, שוחט צריך להיות ירא שמים מרבים ואם הוא מקיל בזה

הוא קל - השוחטים בעירנו מונקאטש מצווים ממנו שלא ילמדו שחיטה לאחד שאשתו הולכת עם פאה, (בשאלות ותשובות הנדפס סוף ספר תפארת בנים על התורה סימן ב').

סב. הגאון רבי רפאל מילדולה זצ"ל (מו"צ באמסטרדאם) כותב שפאה אסורה (כך נכתב בספרו מים רבים אבן העזר ל"ו).

סג. הגאון רבי שלום מרדכי הכהן זצ"ל (בעל שאלות ותשובות מהרש"ם) כותב: צריך לזהר כשקוראים קריאת שמע או מברכים ברכת המזון ושאר ברכות שלא יברכו נגד אשה שהולכת פאה, רק בעיניים עצומות (דעת תורה אורח חיים סימן ע"ה).

סד. הגאון רבי שלמה אליעזר אליפנדרי זצ"ל (בעל מחבר שאלות ותשובות סבא קדישא ג' חלקים) כותב: פאות נכריות אסורות, וחזן מזה זה גם גורם חורבן שיקילו בשערות עצמן, (שאלות ותשובות סבא קדישא).

סה. הגאון רבי שלמה יודא טאכאק זצ"ל (דומ"ץ סיגעט, ומחבר שאלות ותשובות תשורת ש"י ב"ח) כותב: פאות נכריות אסורות משום פריצות מפני שרוצות להראות כמו נשות הגויים שהלכות עם שערות, ואותם שאבותיהם או אבות אבותיהם לא הלכו בזה יש בזה "אל תטוש תורת אמך" (משמרת ש"י סימן תק"ע).

סו. הגאון רבי שלמה קלוגער זצ"ל כותב: ללכת עם פאות אסור (בספר קנאת סופרים סימן ע"ב, ובספר שנות חיים סימן שט"ז).

סז. הגאון רבי שמואל סלנט זצ"ל שלח לקרוא לרב אחד שאשתו תבעה מכלתה שתלך עם פאה, עד שהרב ההוא הבטיח שהוא ימנע את זה (כן סיפר הרב הגאון רבי נפתלי פרוש סופרו של הגאון רש"ס, מובא בספר דת יהודית).

1260

אייר תשע"ה

אור הזוהר

השוואה והפאה

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהֵנָּה מְקַדִּישׁ דְּקָה בְּלִבָּד לְלִמּוּד דְּךָ זִהָר
וּמִצְטָרֶךְ ל־250,000 לִזְמַנֵּי הַהָרֵךְ הַקָּדוֹשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוֹ אֵתָּה מְסִים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַהָרֵךְ!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוֹ"ר, רֹאשׁ וְשִׁיבָה, רַב עִיר,
רַב שְׂכֻנָּה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דָּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נֶחֱת
רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַחֲקֹכִ"ה, וְלַהֲצִיל
אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זִהָר
הַקָּדוֹשׁ דָּף הַיּוֹמִי דְקָה אַחַת עִם הַצָּבוֹר.

לְמַדּוֹ בְּכָל יוֹם פֶּתַח אֱלִיָּהוּ, תְּקוּנִים: ל', מ"ג, מ"ח, וְכָף תִּזְכּוּ
לְסִים אֶת כָּל סֵפֶר הַזִּהָרֵךְ הַקָּדוֹשׁ

בְּדָקָה בְּלִבָּד

הַרְשָׁב"י קוֹבֵעַ בְּסֵפֶר הַזִּהָרֵךְ יִצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהֶגְלוֹת
בְּרַחֲמִים

תְּפִילָּה קִצְרָה לְאוֹמְרָה קֶדֶם הַלִּמּוּד:

לְשִׁים יַחֲדוֹ קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיָה, בְּדַחֲלִילו
וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלִילו, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בּוֹא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָּהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינְתָּ עֵינָנו אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טָמִיד וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקֹּשֶׁר
עֲצָמֵי בְּלִמּוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמֹת כָּל הַתַּנְאִים
הַצְדִּיקִים הַתְּנוּכִים בְּזִהָרֵךְ הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשֵׁם
הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בֶּנִּי, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נֶחֱת רוּחַ לְיִצְרָנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאָנוּ, וּבַהֲדִין סִפְרָא סִפְרָא הַזֶּה,
יִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יִרְאֶה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעֻלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם.

וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה. [ב' פְּעָמִים], (סוֹד ה')

נָשִׂיא אֲרָמֹן "מַסְעֵל הַזִּהָרֵךְ הָעוֹלָמִי"

מַחֲבָרֵם שֶׁל
לְמַעֲנֵה מוֹאֲלָף סִפְרִים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ט"ו 580454064

גדולי הדור מסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

מה היה מגורמי השואה הנוראה!?

ה-פ-א-ה-....!!!

"אם יתחילו הנשים ללבוש פיאות הדומות לשיער - יקום גוי ויחריב את העולם, וישמיד היהודים רח"ל" (ר' שמחה בונים מאוטווצק זי"ע)

הרב הקדוש רבי שמחה בונים מאוטווצק זי"ע א התבלט בקנאות ללא פשרות, הוא אסר על חסידיו כל סממן של מודרניזציה, ולחם בעוז נגד רוח ההתחדשות. כמו כן הידר במצוות, לדוגמה היה מקפיד להמתין בין אכילת בשר לחלב 24 שעות למרות שעל פי ההלכה די בהמתנת שש שעות, וכן ידועים חומרותיו בפסח, כדוגמת הדירה המיוחדת שהייתה לו לימי חג הפסח ובה כל הכלים והרהיטים ואף הבגדים מיוחדים לחג הפסח, ובכל ימות השנה הייתה דירה זו נעולה.

כמו כן מסופר עליו שהיה מקפיד מאוד בחומרותיו באפיית המצות, ולמרות הכל הוא היה אוכל מהם רק את ה'כזית' מצה שחייבים לאכול בליל הסדר ותו לא.

כמו כן היה אוכל רק משחיטתו של השוחט המיוחד שלו, ובכל מקום שהוא נסע - הוא נטל עמו את השוחט שלו וכן את כל כלי אכילתו, וכן ציווה על השוחט לבדוק את סכיניו לפני כל שחיטה, מלבד הבדיקה שחייבים לבדוק כל יום.

דקדוקיו הרבים נעשו מתוך חיבוב המצוה, והכל נעשה אצלו מתוך 'שמחה של מצווה'.

"שמעתי מפיו של המשב"ק של הרה"ק ר' שמחה בונים מאוטווצק זי"ע - בנו של הרה"ק ר' מענדלע מוורקא זי"ע, אחיו של הרה"ק ר' יעקב דוד מאמשינוב זי"ע, ראש שושלת אמשינוב, -

שלפני עלותו לארץ הקודש - בשנת תרמ"ז - נתאספו כל גדולי האדמורי"ם בביתו להיפרד ממנו, מצד אחד ישב הרה"ק בעל ה"שפת אמת" מגור זי"ע, ומצד שני ישב הרה"ק מאלכסנדר זי"ע, וכל החדר היה מלא בגדולי הצדיקים שבפולין, עד שלא הניחו לשום גבאי להיכנס לחדרו הקדוש מאפס מקום.

ובאותם רגעים נעלים טרם עלייתו לארה"ק, נעמד ר' שמחה בונים קאליש מאוטווצק זי"ע, ואמר לכל הצדיקים המסובים שם:

הנני רואה שהחלה להתפשט פריצות של לבישת 'פעל' (כעין חתיכת עור של כבש עם מעט צמר שהי' דבוק לעור, והניחו אותה בקצה המטפחת במקום שערות) דעו לכם שאם לא יעצרו פירצה זו, יבוא יום ויתחילו הנשים ללבוש ר"ל פיאות הדומות לשיער ואז יקום גוי ויחריב את העולם, וישמיד היהודים רח"ל. - כה דיבר הרה"ק, יותר מחמישים שנה לפני השואה הנוראה!-

וידוע ששנים מועטות לאחר מכן היתה התדרדרות עצומה בענייני יהדות בפולין ובשאר אזורי אירופא, וגם בנושא כיסוי הראש חלה נסיגה נוראה, והסוף המר ידוע לכולם רח"ל. (מפי אחד מגדולי האדמורי"ם שליט"א שהורה לפרסם סיפור נורא זה).

פרק יא מספר מדריך לצניעות

כמה דינים נחוצים הלכה למעשה לגבי יחוד וקרבה מהפוסקים המפורסמים - מפני שהרבה חושבים לגבי חלק הלכות שהם רק דברים קטנים ואין זה נורא

כמובן ישנם כאלו שחושבים שכל ההלכות הם רק "מדת חסידות" לאנשים פרושים ויראים, ורק למי שהולך עם שטריימל וגרביים לבנות וכדו' ורק הם מחויבים בזה, לכן נביא את דבריו של החפץ חיים זצ"ל [שלפי דעתנו יכולים לתאר אותו בתואר המורה הוראה של כלל ישראל, שכידוע כמעט כל מורה הוראות משתמשים בעיקר עם הספר המפורסם שלו המשנה ברורה, ופוסקים לפי ספרו, אחד יותר ואחד פחות, אבל כל אחד צריך להגיע לזה, וכמו שסומכים על מלתו בשאלות בעניני אורח חיים, אפילו לקולא, כל שכן שצריך לציית לו לחומרא], שכותב כדלהלן: על כל עבירה פרטית שעוברים אפילו הקל ביותר צריך לתת דין וחשבון ולהעניש על כל אחד בפרטות, וכן כותב גם הרמב"ם זצ"ל, וגם ירבעם בן נבט יעניש גם על עירוב תבשילין שלא קיים, (בספר דבר בעתו), זה נגד הכת הראשון, וכן מובא בשם הגר"א זי"ע שאמר למומר אחד שגם על הלכות נטילת ידיים ידונו אותו.

כנגד אותם שצועקים (שהכל רק) "חסידות" רוצים אנו להבהיר שנוהרנו בכל פרט, לפרט בדיוק מאיפה הדברים נלקחו, וכך יוכל כל אחד לראות שכל הדברים הם ישירות משולחן ערוך, ושאר הפוסקים, שאמרו את דבריהם לכל אחד, ולא נמנעו מלכתוב מהו רק חומרא או חסידות, (כלשונם, ובעל נפש יחמיר, הירא דבר ה' ירחוק מכמו אלה, המחמיר תבא עליו ברכה, ויש מקום להחמיר, המחמיר יחמיר לעצמו, ואנשי מעשה נוהגין להחמיר, ונכון להחמיר אם לא לצורך, ועוד ועוד).

א. אסור להסתכל על תמונות נשים (עיון יעקב תענית ו, ספר מחזה עינים, שהרת ישראל שע"ש אות ל"ד, קדושים תהיו).

ב. אסור להסתכל במראה אם רואים שם נשים (נחלת בנימין כו, שער אברהם סימן מו, מערכי לב סימן ג, צפנת פענח סימן יג, באר משה ח"ג קנ"ד).

ג. אסור לבעל חס וחלילה ללכת לרופאה שמטפלת בשיניים או בכל דבר, וכן אסור ללכת גם לרופא אם יש שם אחות אשה שנוגעת בו, אין שום נפקא מינה אם האחות היא יהודית או נכרית, פנויה או אשת איש, (באר משה ח"ד קי"ג).

- ד. אסור לאשה לעשות את הפאה שלה אצל גבר, (באר משה ח"ד קכ"א).
- ה. איסור גמור לבת ישראל לסדר את שערותיה וכדו' אצל גבר, וכן להיפך, (זה חוץ מהאופנה שבדבר).
- ו. אסור לגבר להתבשם עם בושם, (שם קי"ט).
- ז. בדיוק כמו במדה של גאווה צריך להרחיק עצמו עד הקצה השני, כמו כן מנשים צריך להתרחק כמה שיותר וכמה שאפשר, (אפי זוטרא סק"א, יפה ללב ח"ה או' א').
- ח. אשה צריכה להרחיק עצמה מאוד מאוד מגברים כמו גבר מנשים, (יפה ללב שם).
- ט. אדם צריך להרחיק את עצמו מכל דבר שהגוף נהנה, ומכל מה שמביא להרהור, (כלבו סוף סימן ס"ו, שו"י ברכה סימן כ"א).
- י. רבינו יונה כותב שמי שמסתכל על נשים נקרא מומר לעבירה אחת, (שערי תשובה שער א' אות ו, ח, עבודת הקודש, יוסף בסדר אות א, שו"י ברכה אה"ע כ"א).
- יא. לא רק על בגדים של נשים אסור להסתכל אלא גם על תכשיטיהם, (חכמת אדם כלל קכ"ה סעיף ג').
- יב. כשהולכים על הרחוב, מוטל חיוב להסתכל למטה כמה שאפשר, (אגרות משה אורח חיים סימן מ').
- יג. אם מתכוונים בפירוש להנות מדיבורי אשה עוברים על איסור (חיי אדם כלל ד' ס"ה).
- יד. לשמוע שירת אשה וגבר יחד גם כן אסור (באר יהודה על חרדים פרק ג' מצוות ל"ת מד'ברי קבלה).
- טו. אסור לישון לא על הגב ולא על הבטן, רק על הצד, (ברכות יג, אבן העזר כ"ג ג, רמב"ם הלכות קריאת שמע פרק ב' הלכה ב', אורח חיים סימן ג' סעיף א', וכך כתב להדיא במאירי נדה יד, חידושי הרשב"ץ, נדה פרק כל היד, אשכול הלכות תפלת מנחה, קיצור שולחן ערוך קנ"א ס"ב, סימן ע"א סעיף ה', סימן יעב"ץ אחר תפ"ע, ולבעל מסגרת השולחן (סימן ע"א) אישתמיטתי' דברי הראשונים הנ"ל דאסרו להדיא, ועל חנם תמה על היעב"ץ וקיצור שולחן ערוך, עיין שם ותבין).
- טז. אשה כשהיא בנכר [שלא בביתה] או בדרך אסור לה לשתות יין, או יין שרף, וכל שארי המשקים המשכרים, (כתובות ס"ה, מגן אברהם אורח חיים סימן ק"ע).
- יז. מצוה לחתן את הבן בשנת השבע עשרה שלו, (משנה אבות פרק ה', רמב"ם פרק ט"ו מהלכות אישות, עיין שם במגיד משנה ותבין, אבן העזר א, ג, עיין ב"ש וח"מ, ובנידון שיעור של י"ג

שנה למצוה מן המובחר, כמבואר ביבמות ס"ב, סנהדרין ע"ו, קידושין כט; רמב"ם שם, ושולחן ערוך שם, עיין הישב בברכי יוסף שם מובא בפתחי תשובה, ובשעמי המצות לרדב"ז מובא במהר"ם ש"ק מצוה א', ובדרך פקודין מצוה או וינעם לך), ואחר כך כמה שיותר מוקדם (ועיין מהר"ם ש"ק אבן העזר סימן א').

יח. לעשות הצגה, ולחפש ילד לילדה ולהיפך, וכל שכן גדולים אין שום היתר, (גם המתירים לא התירו רק בפורים, וגם שם רבו המחמירים, עיין באר הגולה, ובאר היטב סוף הלכות מגילה), ולעשות משחק מסיפורי תנ"ך גם כן אסור, ולפעמים סכנה, (שאלות ותשובות מהרי"ץ דושינסקי סימן נ"ו).

יט. מי שלא מסתכל הרבה בבית על הילדים ובני הבית להזהיר אותם, ולרגל אחריהם תמיד ולהיות בטוח שהם נקיים מכל חטא נקרא חוטא, כך מלמדים אותנו חז"ל (סנהדרין ויבמות שם, רמב"ם ה' איסור ביאה פרק כ"א, אבן העזר קע"ח, קיצור שולחן ערוך קמ"ה).

פרק יב מספר מדריך לצניעות

כמה הלכות חדשות מספר דרך פקודין

(להגאון הקדוש מורינו ר' צבי אלימלך מדינב זצ"ל בעל בני יששכר)

[שהגאון הקדוש מרן רבינו מצאנו זצ"ל העיד שחיבוריו נכתבו ברוח הקודש]

א. מחויבים ללמוד טוב את הלכות קורבה בעריות ולעשות גדרים וסייגים חדשים, (דרך פקודין מצוות לא תעשה - ל"ה).

ב. צריך לבקש מה' שלא יבואו לעיניו דברים שאסור לראותם, (שם).

ג. רוב האנשים סבורים שרק מדרכי החסידות לא להסתכל על נשים, ולכן אין הם נזהרים בזה, תדע לך שזה איסור גמור מן התורה (שם אות ו').

ד. ירא שמים יזהר כשמדבר אל אשה יסתכל לצדו שיראה כאילו מדבר אל איש אחר וזה ההיתר למה שלא נזהרים כל כך לספור כל מילה שמדברים אל אשה אף על פי שחז"ל אמרו שצריך, אבל דברים שאינם נחוצים הוא איסור גמור לדבר, (שם).

ה. על אף שהאחרונים מקילים שרק קול שירה של נשים אסור לשמוע מכל מקום מחמירים הרבה ראשונים לא לשמוע גם כן סתם דיבור, ולכן יש למנוע

מזה, [חוץ אם צריך] בפרט בשעת קריאת שמע, תורה ותפלה, וכל אחד ילמד בביתו שידברו בשקט ולא בקול, ואז יהיה לו ולהם טוב, (שם).

ו. חידוש פלא כתוב שם, כדלהלן: אף שהקילו ללמוד ולהתפלל כנגד שער של פנויה, מכל מקום צריך להזהר אם אפשר בשעת קריאת שמע תפלה ולימוד התורה, (שם). לעצום את העינים או לשים משהו נגד עיניו די בזה (כנ"ל כי הפרי מגדים סימן ע"ה מתיר אפילו שער האסורה מדינא, ועיין עוד בגר"ז, חיי אדם, שבילי דוד, פנים מאירות, דעת תורה א"א בששטש שמקילין בראיית האסורים על פי הדין או על כל פנים לדעת קצת פוסקים, דדי בעצימת עינים, וכל שכן בזה ודו"ק).

ז. הרבה אנשים חושבים לעצמם שזה רק חסידות לא להסתכל או לדבר אל נשים, ווי להם לאותם האנשים שאומרים כן כי כל הדברים האלו אסורים על פי הדין, (שם), ועיין עוד בקונטרס שלי תמצא ביאור נכון ויפה על מקור מנהג העולם לקרות חסיד להמנהיג עצמו וביתו על יסודי ד' חלקי שלחן ערוך ולא יותר, ואקוה שבקרב אי"ה להוציאו לאור).

ח. ישנם הרבה אנשים שאינם מתרחקים מהדברים שהזכרנו לעיל, בחושבם שזה לא מזיק להם, כי אצלם היצר הרע כבר התבטל, להם אני אומר אפילו אם נגיד שהם צודקים והם כבר הרגו את היצר הרע, איזה זכות יש להם לעבור על האזהרה של חז"ל, האם יגיד אדם על גזירה שחכמים גזרו כי פחדו שמא יגיעו בני אדם לאיסורים, שהוא יודע בעצמו שהוא לא יגיע לאיסור הוא לא צריך לקיים את הגזירה, חס וחלילה לומר כן, אלא מכיון שחכמים אסרו כן זה שווה אצלנו כאיסור חלב ועריות, (שם).

[ויחד עם פסק ההלכה של הרב הקדוש מדינאב זצוק"ל, נביא כאן את דבריו של החינוך שנכתבו באותה סגנון רק עם הסבר אחר]

ט. החינוך (מצוה קפ"ח) כותב: מכל מה שאסרו חז"ל אסור לזוז, ואף שהוא חש שאין לו יצר הרע גדול לדברים האלה, לא יאמר מה איכפת לי אם אני אסתכל על נשים אני יודע שזה לא יעורר את היצר הרע שלי, הרבה אמרו כן ונכשלו, וזה שמוצאים סיפורים בגמרא שנראים כמו סתירה לדברים הללו, וכן מוצאים שאפילו דברים שחז"ל אסרו בנשים לא חששו החכמים לזה, זה היה מכיון שהם היו מלאכים, שלא חשבו רגע אחד משהו אחר מתורה ומצוות, וכל העולם כולו ידעו מכוונתם הקדושה, ולא חשו שום הרגשה רעה בשום דבר בגין התקשרותם להקב"ה בתורה ומצוות, אבל אנו היום אסור לנו לפרוץ גדר אפילו הגדר הקטן ביותר מכל הגדרים שהנהיגו חז"ל בדברים הללו, אלא לשמור בדיוק כל ההרחקות כמו שחכמים הנהיגו. עד כאן.

י. אנו מוצאים ברמב"ם (הלכות איסורי ביאה פרק כ"א) שחסידים הראשונים ואנשים חשובים נהגו בעצמם שאפילו לא הסתכלו על הנשים שלהם, עיין שם, על כל פנים אנו רואים שאנשים הללו החמירו מאוד, ומי יכול להשתוות אליהם.

יא. העולם מקילים הרבה באיסור יחוד, אפילו בעלי תורה והם מתביישים לברוח מבית אשר שם אשה בחושבם שיחשדו בהם שהם מתפעלים מעבירה, לכן הם מקילים ואם היו קצת חכמים יותר, היו יודעים שיחוד עצמו אפילו ללא עשיית כלום הוא איסור גמור (דרך פקודיך שם).

יב. כל אחד צריך ללמוד ולדעת טוב מאוד את הלכות יחוד ולהחמיר יותר ממה שההלכה מחייבת, (שם).

יג. צריך להתפלל תמיד אל הקב"ה להנצל ממראות רעות וממחשבות רעות (דרך פקודיך שם, עת לעשות חלק ב' שאלה ל"ט)

פרק טו מספר מדריך לצניעות

הלכות מובחרות, התעוררות, התחזקות.

א. בדיוק כמו שניגונים קדושים מביאים דבקות להקדוש ברוך הוא, כמו כן ניגונים לא טובים של נשים, מנתק את הנשמה מברית החיים, (ראשית חכמה - שער אהבה, פרק י', ועיין עוד רוקח ריש ספרו, פירוש המשניות להרמב"ם אבות פרק א', ברכ"י אורח חיים תק"ס, וש"א).

ב. רבי מתיא בן חרש ישב בבית המדרש ולמד תורה, ופניו האירו כמו מלאכי השרת כי מחייו לא ראה דמות אשה, (מדרש אבכיר).

ג. זה שכתוב שצריך להסתכל על האשה לפני הקידושין הכוונה רק הסתכלות בעלמא, (אהבת איתן פירוש על עין יעקב בבא בתרא ש"ז).

ד. כמו שהסתכלות על דברים קדושים מקדש את העינים, אותו דבר הוא גם להיפך רחמנא ליצולן, (קב הישר פרק ב', יסוד יוסף פרק ב').

ה. אסור להסתכל על נשים, יהודיות וגם גויות, וכן על בגדיהם וכן על מטותם וכדומה, (ראשית חכמה שער הקדושה, בית אהרן - סדר היום להגה"ק ר"א מקרלין זצ"ל).

ו. גם בבית המרחץ או במקוה צריך להזהר לא להסתכל בשום מקום, (ראשית חכמה, פרק צ"א, בית אהרן - שם, אורח אפים, שהרת הקודש) לכן העצה הוא להתפשט ולהתלבש עם הפנים לקיר (אורח אפים) שני דברים צריכים להעשות בזריזות, ללכת ברחוב, ולהתרחץ, (בית אהרן, שם).

ז. לדמיין את התמונה של אביו מביא כח קדושה ומציל מיצר הרע (דמשק אליעזר - בראשית).

מספר יסוד התשובה

בספר יסוד התשובה פרק ט' שיצא לאור על ידי האדמו"ר מהאלמין שליט"א, וז"ל: מובא ב"ראשית חכמה" פ"ב משער התשובה, נתן טעם לטבילה זו, כי כאשר האדם חוטא שורה עליו דיוקן הרע, וכפי חטאו כן יתלבש בו, ולכן בשובו צריך לפשוט מעליו רוח הטומאה הזה ולעזוב אותו עזיבה עולמית, וטוב לו שיכנס למקוה להפשיט מעליו הטומאה הזו*.

עין השגחתו עליו, ולא יעשה העלמת עין ממנו, עד שיתגדל ויתקדש... עד שיהא ראוי לסמוך עליו, עד שיאמר, אשרי שזה ילד אשרי שזה גידל, עכ"ל.
ונעתיק כאן פסק הבד"ץ מזאת חנוכה תשע"ד:

* כתב כף החיים לרבי חיים פלאג' זי"ע (סימן כז אות ט), וז"ל: ואשריו לאדם דאינו מניח את בנו שילך לבית המרחץ ואפילו בערב שבת הוא לבדו, עד שיתמלא זקנו... דלפעמים יצא שכרו בהפסדו, ובכל פניות שהוא פונה הבן יהיה האב

RABBINICAL COURT
BAKSHU TZEDEK

בעזה"ש"ת

בית דין צדק
בקשו צדק

רחוב נחל לכיש 24/8 • רמת בית שמש • ארץ ישראל • טל: 02-9951191 • פקס: 02-9951300
Nachal Lachish 24/8 • Ramat Beth Shemesh • Israel 99093 • Tel: 02-9951191 • Fax: 02-9951300

בר"ץ בקשו צדק: ע"ש הפוסק: "בקשו את ה' כל עני הארץ אשר משפטו פעלו בקשו צדק בקשו ענה אולי תסרתו ביום אף ה'" (צפניה ב' ג')

חברי הבר"ץ: הרה"ג רבי שלום יהודה גראס שליט"א גאב"ד
הרה"ג רבי שלמה יהודה שווייצער שליט"א אב"ד דרכי נועם ראב"ד
הרה"ג מאיר חיים שילה דומ"ץ

ב"ה, בית שמש, יום ב' טבת זאת חנוכה התשע"ד.

אזהרה חמורה!!!

על פי שו"ע (אבן העזר סימן כ"ג סעיף ו') ללכת אב עם בנו, ועוד אסרו בגמרא לרחוץ עם אביו ואחיו ובעל אמו ובעל אחותו (אגודה), או אחראי אחר, אין בזה פתרון לשמירת העינים וכל המסתעף.
ואל יאמר האדם שלום עלי נפשי, כי גם עליהם נאמר (משלי פרק יח ט) "גם מתרפה במלאכתו אָח הוא לבעל מִשְׁחִית", והיינו שמרפה ידי העוסקים ואין מחזק אותם, (וברש"י שם) גם מתרפה במלאכתו - פורש מן התורה והוא תלמיד חכם, לבעל משחית - לשטן, עכ"ל. כלומר שהגם שהוא תלמיד חכם כיון שפורש מצווי התורה - ובכלל זה "הוכח תוכיח את עמיתך" - חבר הוא לשטן.
ובמלבי"ם (שם - חלק באור הענין) גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית - מי שהוטל

היות וידוע על מכשולות חמורות מאוד, שלצערינו ישנם שפלים טמאים המטמאים [גלגולים של דור המבול, (כידוע מהבעל שם טוב הקדוש)] את הילדים הטהורים באיסורים חמורים ונוראים בעת שהולכים לטבול במקוה, וכמו שנאמר על פרה אדומה ש"מטהרת את הטמאים ומטמאה את הטהורים", כך המקוה מטהר את הטמאים, אך, לדאבונינו קורה מכשולות נוראות ואיומות במקוואות, והטהורים יוצאים טמאים ח"ו, ובפרט שלא מלמדים את הילדים והנערים שצריך שמירת עינים במקוה וגם כי יזקין לא יסור ממנה רח"ל, על כן אנו אוסרים באיסור חמור לשלוח ילדים למקוה [מה גם שאינם צריכים טהרה כלל כי טהורים הם], עד גיל בר מצוה, וגם אם הולך עם אביו, [שאסור

וידוע שבשנים קדמוניות לא הלכו ילדים קטנים עד גיל בר מצוה למקוה. (ולא יכלו ללכת אפילו אם רצו שהמעיינות היו קפואים, והיה בכלל סכנה ללכת), ולצערנו בדורנו, במקום הקדוש הזה נכנס השטן במקוה, ושוחטים את הילדים בעבירות של דור המבול, והילדים סובלים כל חייהם ממשבר נפשי, ועולה הון תועפות להוריהם לרפאות אותם, אם בכלל, ויש מהם היוצאים לגמרי מן הדת רח"ל. וגם אם מצליחים להקים בית מתפרק רח"ל, ודי למבין בזאת. וגם למעלה מגיל בר מצוה, צריכים מאוד שמירה מעולה, להזהיר ולהיזהר שיהיה השגחה מעולה, "כי לתקוני שדרתיך ולא לעיוותי", וגם צריך להתקין מעגל סגור, כדי שיהיה לכל הפחות "מירתת", ואם אין השגחה מעולה ומעגל סגור, אסור להם בהחלט לילך למקוה, אפילו אחר הבר מצוה. והש"ת יגדור פרצותינו ויאמר למלאך המשחית הרף, ולמזהיר ולנזהר שלומים תן כמי נהר.

ומקום אתנו להביא את דברי הזוה"ק בפרשת שמות (דף ג' ע"ב), המדבר מחומרת קדושתם של ישראל והחוב המוטל על גדולי הדור לעמוד על גביהם, וז"ל: [בלה"ק]: וְשִׁנְיֵנוּ שְׂאִין קִנְיָהּ לְפָנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא חוּץ מִקִּנְיָהּ שֶׁל בְּרִית קֹדֶשׁ, שְׂהִיא בְּרִית שֶׁל הַשֵּׁם הַקֹּדֶשׁ וְסוּד הָאֱמוּנָה. מֵה כְּתוּב? (במדבר כה) וַיַּחַל הָעָם לָזֶנוּת אֶל בָּנוֹת מִזְרָא. מִיָּד - וַיַּחַר אֶף ה' בְּיִשְׂרָאֵל. רָאִשֵׁי הָעָם שִׁיֻּדְעִים וְלֹא מוֹחִים בְּיָדֵיהֶם, נֶעְנָשִׁים בְּתַחֲלָה, שֶׁכְּתוּב קַח אֶת כָּל רָאִשֵׁי הָעָם וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לַה' נֶגֶד הַשָּׁמַיִם. רַבִּי אֲבָא אָמַר, מֵה זֶה נֶגֶד הַשָּׁמַיִם? נֶגֶד הַבְּרִית שֶׁנִּקְרָאת שְׁמִשׁ, וְעָלֶיהָ נֶאֱמָר (תהלים פד) כִּי שְׁמִשׁ וּמִגֵּן ה' אֱלֹהִים. שְׁמִשׁ וּמִגֵּן - זֶה בְּרִית קֹדֶשׁ. מֵה שְׁמִשׁ זוֹרֵחַ וּמֵאִיר לְעוֹלָם, אֶף כֵּן בְּרִית קֹדֶשׁ זוֹרֵחַ וּמֵאִיר אֶת גּוֹף הָאָדָם. מִגֵּן - מֵה מִגֵּן הוּא כְּדִי לְהִגֵּן עַל הָאָדָם, אֶף כֵּן בְּרִית קֹדֶשׁ מִגֵּנָה עַל הָאָדָם, וּמִי שְׁשׁוּמֵר אוֹתָהּ, אֵין זָקָה בְּעוֹלָם שִׁיֻּכַּל לְקָרֵב אֵלָיו, וְזֶהוּ נֶגֶד הַשָּׁמַיִם - רָאִשֵׁי הָעָם יִתְפָּסוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר בְּחָטָא זֶה, אִם יוֹדְעִים וְלֹא מִקְנָאִים לוֹ, מִשּׁוּם שֶׁחוֹבָה זֶה עֲלֵיהֶם לְקַנָּא לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבְרִית הַזֹּאת, מִי שְׁמַכְנִיס קֹדֶשׁ זֶה לְרִשּׁוֹת אַחֲרָיו, עָלָיו כְּתוּב (שמות כ) לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרָיו עַל פָּנָי. לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדָם כִּי אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא.

עליו לעשות מלאכה למלכות, ואחד בנה את הבנין והשחיתו, ואחד ישב ולא בנה כלל, עונש שניהם שוה, כי בין כך וכך לא בנו הבנין המוטל עליהם, והמתרפה ולא עשה הוא אח דומה עם בעל המלאכה (ר"ל שעשאה) והשחית, וכן אין הבדל בין מי שעשה מצות ועשה עבירה שמכבה מצוה והשחית, ובין היושב ואינו עושה כלל לא מצוה ולא עבירה, ששניהם לא עשו את המוטל עליהם, ויל"פ שנמשך למטה מגדול עז שם ה', שם ה' הוא המגדל אשר בונים בני אדם, וזה מלאכתם המוטל עליהם להגדיל שם ה' ולבנות מקדשו, ויש בונה ומשחית ויש בלתי בונה כלל, ושניהם ענשם שוה, וזה ג"כ תשובה על צדיק ורע לו הנזכר למעלה, עכ"ל.

ובהעמק דבר (דברים פרק כא פסוק ה), כתב: "ונגשו הכהנים בני לוי", כבר ביארנו פשט זה היחס שהמה כהנים תלמיד חכם דוקא, וביאר הכתוב השייכות להכהנים ת"ח לאותו ענין. שני טעמים. א' "כי הם בחרו" וגו' על כן ברכתם ברכה ותפלתם תפלה. ב' "ועל פיהם יהיה כל ריב", שבין אדם לחבירו, "וכל נגע". עונשי שממים. היינו שהכהנים שומרים תורה כל מילי דמותא עלייהו רמיה. כדאי' במועד קטן (דף ו.) צורבא מרבנן דאיכא במתא כל מילי דמתא עליה רמיה. וא"כ כל מקרה שבא בעיר שאינו מצוי כ"כ עליהם חל העונש וכדאי' במכות (ד"א א') שהיה להם להתפלל [עיי"ש עובדא דריב"ל]. וה"נ ביאר המקרא דכל ריב שלא ניטש טרם התגלע לרע וכל נגע בידי שממים שבא בעיר. הוא על פיהם שלא השגיחו להסירו על פי פיוס בני אדם וע"י תפלה. ודומה כאלו על פיהם נעשה הריב והנגע, כיון שעליו הוא מוטל לדאוג על זה, והוא התרפה. וזהו דברי שלמה במשלי י"ח "דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן גם איש מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית". פירוש, האיש שמלאכתו להסיר דברי נרגן הוא התרפה. אח הוא להנרגן המשחית. משום זה עתה כשאירע אותה סיבה על הכהנים הלויים להתעסק... עכ"ל. - ובהעמק דבר (שמות פרק יג פסוק ג) ... דזה כלל גדול שמי שראוי להיות במעלה והוא מתרפה מזה, גרוע הוא ממי שאינו ראוי לכך. והרי הוא חבר לאיש משחית... וכן בת"ח כתיב שם, "ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני". וכדאיאתא ביומא דל"ח שגורם גלות לו ולבניו... עכ"ל.

ולשבי פשע ביעקב, שבזאת תלוי כל גאולתנו וביאת משיח בן דוד, ואין לך דבר העומד בפני התשובה, ועיקר התיקון הוא בשמירת היסוד בקדושה ובטהרה, כמובא בכתבי האר"י ז"ל, וכמבואר באור צדיקים ובזוהר חי (פרשת נח ופ' ויחי) ואין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, ונזכה בקרוב ממש לביאת גוא"צ בב"א.

והכל קנאה אחת. ולכן נדחית שכינה מלפניו. מי שמשקר בברית קדש שחתומה בבשר האדם, באלו משקר בשם הקדוש ברוך הוא. מי שמשקר בחותם המלך, משקר במלך, ואין לו חלק באלהי ישראל אם לא בכח תשובה מתמדת. ובזכות קדושתן וטהרתן של ישראל, בקדושת המקוה ושמירת הברית, נזכה ל"ובא לציון גואל

וע"ז באעה"ח בד"ץ "בקשו צדק" יום הנ"ל

מאיר חיים שילה
מו"ץ

הק' שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין

הרב שלמה יודא שווייצער
אב"ד קהל דרכי נועם

לקבלת ספרי זוהר ירושלים בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

